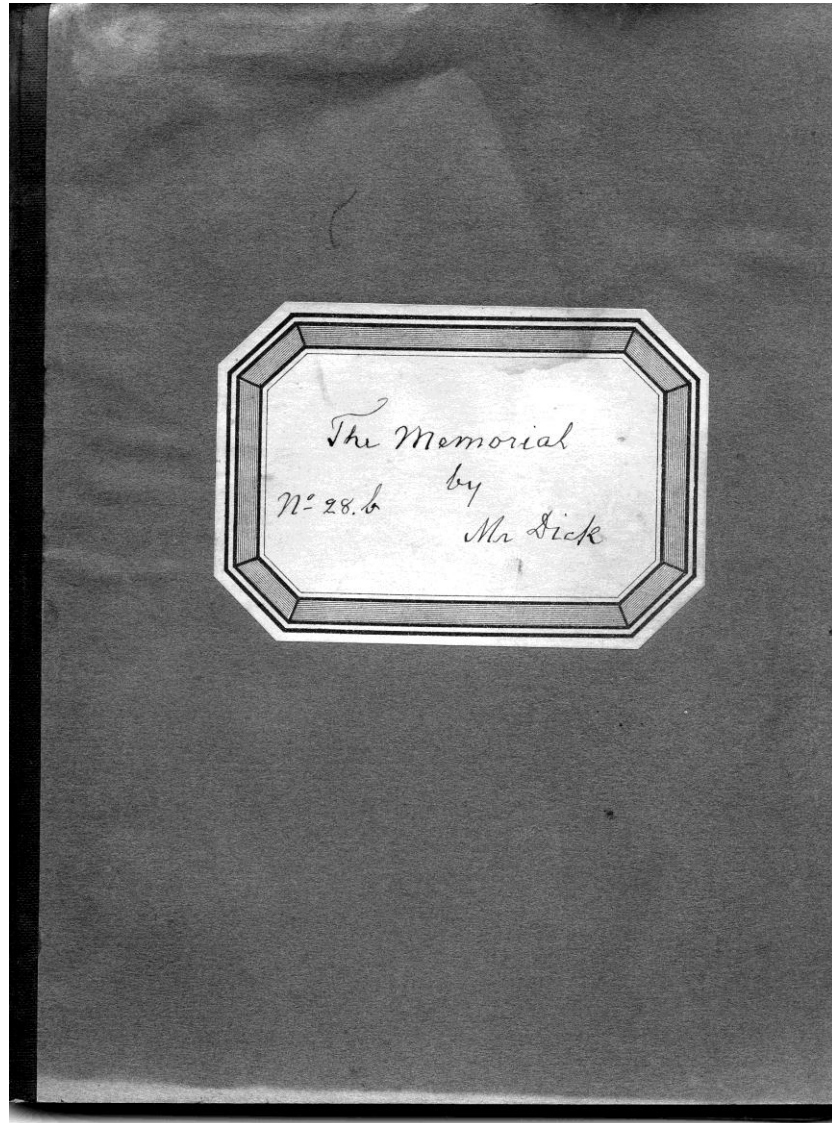

The memorial by Mr Dick nr 28 b

Från Washington telegraferas den 6te februari att den af Harding planerade världskonferensen för avväpning af alla nationer skall inkallas omedelbart efter hans tillträde som president. Amiral Sims har på grund af detta meddelande trädt i bräschen för och motiverat ett afrustnings förslag för alla nationer. Han häfdar, att att det ej längre är nödvändigt att upprätt hålla de stora sjöstrids krafterna sedan den tyska militarismen krossats.

Samtidigt uppgaf Lloyd George i ett tal i Birmingham att Tyskland redan på Ententens order utlämnat 31000 kanoner(!) 33 millioner granater, 10 000 kulsprutor, 3 millioner gevär och 411 millioner patroner^{x)}. Tyskland har emellertid ännu kvar för mycket krigsmateril samt alltför mycket maskiner för ammunitions tillverkning, hvilket missförhållande måste beifras.

Om det omåttligt tilltagna krigsskadestånd som framlagts under Pariskonferensen skrifver en amerikan, mr J.M. Reynes:

^{x)} som, lagda i en rad skulle i det närmaste räcka kring jorden.

--- En summa på 200 millioner pund i guld, för att nu ta den som närmast skulle komma ifråga, representeras efter den nuvarande kursen mer än 50 milliarder mark. Den tyska centralregeringens inkomster uppgå till omkring 30 milliarder mark och dess utgifter till omkring 100 milliarder mark. Den tyska finansministern måste sålunda, om han skall betala hvad han är skyldig, lösa problemet att tredubbla sina inkomster och på samma gång inskränka sina utgifter till hälften. Och några få år senare måste han återigen fördubbla inkomsterna . Vi befinna oss ånyo i det fantastiskas regioner.

Och om han icke lyckas, hvad kommer då att hända? Om man får tro vissa tidningar så skulle skadeståndskommittèen då rycka in och inkassera tullavgifterna och skatterna! Finansministern måtte känna sig frestad att bedja dem komma genast! Om ett sådant förslag verkligen framlagts är det ett godt bevis på att så snart förståndet lämnat fast mark och sväfvat omkring i inbillningens riken, den ena idèen är ungefär lika

god som den andra! Sid 73

Om den moderna teologikofilosofien (god dag-yxskaft) och dess koketteri med vetenskapen skrifver Thorsten Fogelqvist:

---Hvarför inte så godt först som sist kasta bort hela den vetenskapliga ståten denna kostym som man , i sin ifver att verka upplyst och bevandrad i vetenskapens irrgångar, icke vill aflägga, men som man ändå blott behandlar som en mask--- med bästa vilja i världen kan man icke svälja det mixtum Compositum som heter modern teologikofilosofi. Om den gäller Kellgrens ord att "half sanning är farligare än okunnighet, skymning värre än mörker. Och det värsta är att den uppammar religiös, etisk och intellektuell anarki. Den bidrager till det tillstånd som samma Kellgren karakteriserar med de odödliga orden:

"För sju sekler tillbaka trodde man allt hvad man icke begrep, emedan man ingenting visste; nu vet man mycket som man icke begriper och därför tror man allt"

---Välkommen, speritism! Välkomna

Bordsandar! - vägen är röjd.

Scheidemann har i bokform utgifvit – sina dagboks-anteckningar om revolutionen, om vapenstillståndet läses bland annat:

---Den 21 oktober afgafs en rapport från fronten som gjorde ett synnerligen starkt intryck då den meddelade att soldaterna kastade sina vapen. Ludendorffs hållning var obegriplig för alla. Medan han den 2 oktober enträget hade begärt vapenstillstånd fordrade han nu nytt människo - material för att fortsätta striden. När krigsministern meddelade att han möjligen kunde uppställa ytterligare 600 000 man blef Ludendorff åter förhoppningsfull (!!! Den ståndaktige tennsoldaten).

Å auditorium i Stockholm höll pastor Lewi Pethrus som nyligen återkommit från Wien ett föredrag om osedligheten derstädes; ^{xx)} I Wien finns det flera skokohus än kyrkor ^{x)} men man har intet annat att vänta i ett af katolicismen genomsyradt land – sa pastorn

Rörande Versailles traktaten läses i Scheidemanns dagboksanteckningar som nyss publicerats,

^{x)} Liksom i andra större städer.

^{xx)} 13) sid 84

att Noske vid ett kabinettsammanträde flera gånger upprepat att det tyska folket moraliskt och nationellt ^{x)} var så förstördt att man måste underteckna.

Sovjetpressen meddelar att man beslutat fran nästa år i grund omlägga undervisningsväsendet i Ryssland. Den af sovjetregeringen införda så kallade arbetsskolan afskaffas och i stället införes elementarskolan för allmanbildning med sjuårig kurs. Universiteten slopas, och i stället inrättas så kallade forskarinstitut för dem som vilja helt ägna sig åt vetenskapen, medan ungdomen öfver hufvud hänvisas till de tekniska instituten.

(jämför Nietzsches önskemål, att hvarje tysk skall komma i åtnjutande af en stram polyteknisk uppfostran)

I Berliner Tageblatt skrifver Walther Rathenau följande tankvärda ord om Parisbesluten.

Hvarför har man icke gjort den enkla

^{xx)} som komma att gå igen under nästa generation

^{x)} väl äfven delvis fysiskt – svält och förstörda nerver? ^{xx)}

uträkning som kastar ljus öfver våra arbetsprestationer? Vi ha kvar 15 millioner arbetare i jordbruk och industri. Året har 300 arbetsdagar, arbetsdagen 8 timmar. Således komma vi för 15 millioner arbetare upp till 36 milliarder arbetstimmar. På teknikens nuvarande ståndpunkt kan man räkna med att hvarje arbetstimme skapar ett värde af en half guldmark, hvilket ger en totalsumma af 18 milliarder guldmark per år. Före kriget, då större värden skapades och tyska folket lifde måttligt med växande välstånd, konsumerades årligen för 24 milliarder. Idag konsumera vi mera än vi producera, ty vi lefva delvis af kapitalafyttringar och lån. Blir det slut på detta, måste vi inskränka vår konsumtion till hälften, ty af de 18 milliarder som vi producera, måste vi lämna ifrån oss 6 milliarder för inköp af lifsmedel och råvaror. ^{x)} Vi ha kvar 12 milliarder, hvilkas vid erläggandet af skadeståndet småningom

^{x)} ~~numera~~ långt mera; Lothringens järnmalm, Schlesiens kol, de polska provinsernas åker jord (Schleswig)

skola reduceras till 6 milliarder. Vi ha då kvar för vår egen konsumtion 6 milliarder gentemot 12 milliarder nu och 24 milliarder före kriget, detta endast under den förutsättningen att vi kunna exportera för det oerhörda beloppet af 12 milliarder, samma exportsumma som vi exporterade under vår och hela världens blomstringstid ^{x)} så länge 300 millioner konsumenter äro afstängda från världens ekonomiska sammanhang(??) är detta omöjligt. Krafvet på ett årligt skadestånd om 6 milliarder betyder alltså följande alternativ: antingen en fordran att vi skola inskränka vår konsumtion till en fjärdedel af fredsbehöfvets. Må man betänka det enkla hushåll en arbetare – fem sjundedelar af befolkningen – hade före kriget och pröfva om en inskränkning med endast en tredjedel är människovärdig och möjlig. Det andra alternativet är att vi bli tvungna att utan konsumtionsökning, alltså utan höjning af reallönen förlänga vår arbetstid med flera timmar. Då egentligen för

^{x)} se 3^b sid 77

denna förlängning af arbetstiden endast industriarbetarna komma ifråga – vid jordbruket kan man icke genom ökad arbetstid höja produktionen mer än till en viss gräns – så skulle erläggandet af skadeståndet betyda ökning af 8 timmars dagen till 14 timmar. Veta Ententens arbetare hvad deras statsmän i deras namn begära af de tyska arbetarna? Vet Amerika det? Veta de neutrala länderna att man af Tyskland fordrar icke mer och icke mindre än 14 timmars arbete om dagen?³⁾ sid 77

Från Paris telegraferar d.8de febr. att man i diplomatiska kretsar mer och mer sysselsätter sig med den hållning den nya Amerikanska regeringen kommer att intaga gentemot London konferensen. I dessa kretsar är man af den åsikten att den nya republikanska regeringen icke principiellt kommer att afvisa en framställning om att stryka en del af de allierades krigsskuld, men tror att den amerikanska regeringen

i gengäld kommer att fordra vissa ändringar af besluten i Paris. Man är förberedd på att dessa ändringar möjligen komma att bli vidtgående. Man afvaktar därför med spänning den nya amerikanska regeringens tillträde.

(Det skall bli intressant att se hur detta kommer att gestalta sig. Om det rika Amerika efterskänker sina fordringar på England och Frankrike, bör det rika England efterskänka sin på Frankrike som ju i främsta rummet burit stridens tunga. Härigenom skulle ett oslitbart band af vänskap knytas mellan de båda nationerna, långt mera värdt än några milliarder)

”Detta att leken, som skulle vara en hvila på lediga stunder, blifvit ett yrke^{x)}, förklarar den djupa förtviflan i hvilken artisten kan råka då han antingen finner det dåraktiga i sin sysselsättning eller känner sin lust att leka slås ned af det förfärliga arbete som hans konst kräver. Det finns å

^{x)} (som skall ge brödföda)

andra sidan ingen som artisten hatar så mycket som diletanten, det vill säga, den som leker med hvad för honom är ett yrke.

(Strindberg)

Trotsky har vid ett af Moskvasovjets sammanträden förklarat att Sovjet behöfver fortsatt krig för att hålla sig uppe. En röd armé om två millioner man måste stå beredd till aktion. Fredsslutet med Polen bör förhalas och bolsjevikiska truppkoncentreringar vid Östersjöstaternas och Finlands gränser äro nödvändiga. Bessarabien ger orsak till angrepp på Rumänien, med Tyskland måste de vänskapligaste förbindelser underhållas, enär detta land kan leverera krigsmateriel. Japan får på inga vilkor retas så länge det ställer sig fientligt till Amerika. Japanernas neutralitet och Tysklands sympati äro oundgängliga för Sovjet då det en gång begynner krig i närmare Östern.

(är det en kriminaldåre eller helt enkelt den politiske kandestober redivivus som

talar?)

Samtidigt med Trotskijs tal skrifer den bekante general Brusilov i Krasnaja Gasetta:

--- Ryssland måste ännu en lång tid framåt äga en stark stående armé. Läget ar nu sådant att det främst gäller att så mycket som möjligt öka den ryska arméens styrka --- äfven bör Östersjöflottan försättas i stridsdugligt skick.

Paristidningen La Victoire offentliggör en rapport^{x)} som den bolsjevikiska generalstabschefen tillsändt öfver - befälhafvaren för de ryska trupperna på sydvästfronten. Af rapporten framgår att bolsjevikerna voro tvungna att ha en vapenhvila på 4- 6 månader. I april skulle bolsjevikerna förfoga öfver en anfallsstyrka på 900 000 man, hvaraf 600 000 skulle anfälla Polen. Offensiven skulle förläggas i riktning mot Lemberg och Varchau och afsikten skulle vara att kasta polackerna öfver tyska gransen.

(Det ar rent af obegripligt att Polackerna läto lura sig att sluta fred da de hade alla trumfer på hand -formodligen.

^{x)} daterad den 29 aug 1920.

var det snikenhet efter de ickepolska distrikten som de - för en kort tid och mot all rättvisa – förvärfvade som lockade dem ~~antagligen~~ möjligen i fördärfvet)

(Jag tilltalas allt mer och mer af general Hoffmans (J Brut Litovsk un ommé) förslag att genom en gemensam europeisk aktion ge bolsjevikpatrasket skjuts)^{x)} sid 76

New York Tribune skrifer att Tyskland bör åt betalningen af skadeståndet anslå de summor som nu användas för att betala räntorna på den inhemska statsskulden^{xx)} (just so genom sänkning af ~~denna~~ denna räntan å denna till halften skulle medel vinnas för gäldande af de årliga afbetalningarna å krigsskadeersättningen. Hur en dylik räntereduktion skulle komma att drabba olika kategorier obligations innehafvare har redan framhållits i Memo:

I Franska kammaren yttrade finans kommissionens föredragande de Lasteyrie.

^{xx)} öfver 200 milliarder

^{x)} Martas bekymmer! (ser ut som en komet)

d.10 Febr: -" Om i Tyskland de olika samhällsklasserna ~~de olika~~ äro ense om att icke vilja betala, råder samma enighet i Frankrike om indrifvandet af skadeståndet, då eljest alla klasser skulle stå inför ruin. Regeringen har alla fransmän bakom sig da den söker genomdrifva krafven.

I förra memohäftet relaterades att en kommandör Erikson, efter att ha tagit afsked ur flottan för att bli direktör i Svea bolaget (med 230000 kronors årsinkomst) nu ingifvit ansökan att ^{x)} få återinträda i sin militära tjänst för en kortare tid i och för rättighet att komma i åtnjutande af pension – en manipulation som på sina håll väckt ond blod. Härom skrifver en högertidning:

Detta liberala klander mot kommandör Erikson, som råkar vara känd högerman, är verkligen något småfuttigt och tarfligt. Kommandör Erikson har såsom en af vår flottas mest betydande män nedlagt ett uppskattadt

^{x)} med bibehållande af sitt direktörskap, jämte dertill hörande lön.

och fruktbart arbete, hvarför han mer än väl gjort sej förtjänt af en pension, till hvilken han själf fått bidraga med stadgade tributer under hela 30 år"

--- "Försöket att ge den gjorda anmärkningen sken af politisk förföljelse måste bestämdt tillbakavisas. Äfven vid afsked utan det nu erhållna tillståndet ~~till~~ att återinträda återbetalas det matematiska värdet af gjorda premieinbetalningar. Kommandör Erikson beredes nu en ekonomisk förmån utöfver hvad andra i liknande läge erhållit, något som ansetts anmärkningsvärt, då ställningen som Sveabolagets chef bör kunna ge sin man tillräcklig inkomst utan extra bidrag af statsmedel" – skrifver en elak vänstertidning.

Da Hafsörnen tillfört sina ungar ett öfverflöd af byte, krossar han vingar och ben på de foglar som ej omedelbart ätas upp, så att de icke kunna fly, men ändå bli vid lif och halla sig friska ^{x)} – ett bevis for Jahves oändliga godhet och barmhärtighet. ¹⁴⁾ sid 84

^{x)}praktiskt, ungarna kunna då och då få en färsk, varm bit

Munchentidningarna innehålla nya avslöjanden beträffande de hemliga militära rörelserna i Bayern. I München lär finnas ett stort hemligt råd, som har högsta ledningen öfver hela den reaktionära kår rörelsen i Tyskland och hvars medlemmar förpliktat sig att med alla medel motsätta sig afväpningen. Münchener Post meddelar, att en medlem af borgarvärdet, som förklarar sig villig att aflämna sina vapen förliden natt utsattes för ett mordattentat. Förbittringen bland borgarvärdets medlemmar är oerhörd. Det står ju nämligen klart för alla, att afväpningen nu närmar sig. Den torde dock icke komma att försiggå utan allvarliga slitningar.

Pointearré, som ideligen från tyskt håll framställts som en af upphofsmanen till kriget ^{x)} har nu påbörjat en serie föreläsningar i Paris i hvilken han upprullar hela skuldfrågan och hvars klämm meddelas i memo sid 55 X

^{x)}Emellanåt ar det dock det engelska krämarpaket och emellanåt Ryssland.

”Vår uppfostran börjar först då, när vi hunnit arbeta bort ~~den för~~ hela den förfärliga uppfostran vi fått (åtminstone i religion och historia)

Strindberg

”Det är icke hatet mot nationen, utan hatet mot våldet, som ligger bakom allt nationalitets hat. Sålunda hatar icke elsassaren tysken, utan preussaren, menande sekularnidingar, som föra krig såsom man drifva affär; och till och med sådana patrioter som Erckmann och Chatrian faro icke ut mot tyskarna utan alltid mot preussarna

Strindberg (skrifvet för många herrans år sen’)

”Svensken är falsk” påstod en segerrusig preussisk kavalleriofficer som sade sig vara fullt och fast öfvertygad att vi (och danskarna) skulle ha fallit tyskarna i ryggen om de forlorat de första bataljerna i (förra) fransktyska kriget. Att hans dåliga tankar om ”Svensken” sedan icke torde ha blifvit minskade, då han såg honom före kriget votera med ”Fransmannen” men efter dennes

olyckor sluta sig till den segerrusiga "Tysken" och ofverge din gamle vän, numera olycklig och sörjande.

--- När man läser Madame Staels De l'Allemagne efter att i skola och Uppsala erhållit en dundertysk uppfostran, så häpnar man öfver sin öfverskattning af den tyska litteraturen och filosofien --- med hvilken latthet hon öfverskådar grumlet och blåser undan dammet --- Hvilken glädje att se en annan människa, som icke led under smärtan att nödgas hyckla beundran för ett djup som endast var dunkel. Det var den första väckelsen till eftertanke att tänka på öfverskattning jag fick"

(Präster, filosofer af den tyska skolan och spiritist- medier fordra dunkel for att lyckas med sina tricks)⁴⁾sid 79

En holländare har beviljats äran af en audiens hos ex kejsaren som derunder gaf luft åt ~~af~~ åtskilliga djupsinniga och för honom karakteristiska tankar ^{x)} hvaraf några förtjana att återges:

^{x)} ("I och med motgång lika")

--- år 1888 besökte jag som Kejsare och Konung af Tyska Riket min oförgätlige vän Kejsar Frans Joseph i Wien. Då såg världen annorlunda ut än nu (verkligen?) Straxt därefter kom jag till Rom.

- Hvem kunde då tänka sig att vännen skulle bli en förrädisk varlds(?) fiende. Man varnade mig många gånger och det var inte utan afsikt som jag visade italienaren Victor Emanuel min flotta i Kiel(i juli 1913) ⁰⁾ ---

--- Jag hoppas att ni förstått medeltidens väsen. Ni kommer ihåg Walter von der Vogel Weide. För honom var ju hans hemlands sak heligt allvar och i hvilka underbart sköna strofer har han icke besjungit sitt fosterlands ära.

Med strålande ögon ser kejsaren förbi mig och säger med sakta röst:

- För mig innebär medeltiden en utomordentlig tjusning, och det skall inte bli lätt för er att öfverbevisa mig om att vi nu for tiden ha det bättre än då. ^{x)} Jag tillbringar ~~min~~ delvis mina dagar ^{xx)} i den underbara herviska

^{xx)} till omväxling med bibelforskningen

^{x)} "Hvad gores oss mera vittne behof"

⁰⁾ Han litade salades ej obetingadt på "vännen"

medeltidens förgångna. Niebelungenproblemet intresserar väl er med? Hur starkt och kärnsundt måste inte det folk vara som frambragt sådana hjältar(sago - ?) Så mycket fruktansvärdare kommer det att hämma sig när ett så ursprungligt folk förnekar sig själft, det vill säga sin nationella stolthet.

Jag (interviewaren) frågar genast: - Hur håller Eders Majestät det för möjlig att ett folk kan falla så djupt?

Med dystra ögon blickar Kejsaren förbi mig, kastar bort cigaretten med vänstra handen, stannar plötsligt och säger hotande: - Mitt folk har förrådt sig själft, sin gud och mig. Redan under kriget; för den saken sörjde socialdemokraterna. De äro i främsta rummet de skyldiga.

----- ⁷⁾sid 80

--- som stode han inför hela sitt folk, så talar nu Wilhelm af Hohenzollern: - Alldrig hade vi forlorat kriget om mitt folk varit troget sig själft, alltjämt tror jag med Martin Luther:

”Och vore världen än så stor och full af mörkrets härar.

Doch, när bland oss Herren bor
Platt intet oss förfärrar.

Hunger och nöd skola vi kunna ofvervinna - äfven trots ~~detta~~ det bittra faktum att Amerika räckt vår eviga fiende Britanien ^{x)} handen. Tysklands förrädare ^{xx)} betydde dödsdomen. Och ge akt på hur Gud gisslar hela världen – allt ondt hämnar sig – här på jorden.(Tyskland blir i synnerhet randadt)

- ”Betyder det en dödsdom för alltid?

- ”Det vet ingen, blott Gud den allsmäktige kan hjälpa.

Af den närmaste framtiden väntar jag icke mycket. Världen blir mörkare för hvarje dag och den har aldrig varit så fjärran från fred som nu . Hela världen har fornekat Gud. Icke blott mitt folk har fornekat Gud. I tjugosex långa år har jag ensam fört kampen för att behålla freden åt mitt folk – då slog min bäste vän (Nicky? ⁰⁾ fredens svärd??) ur handen på mig - - -

- -(och denna herre, för detta faktisk enväldshärskare öfver den stora tyska na-

^{xx)} vackert sagt om fosterlandet

^{x)} som genom Willies åtgörande stigit upp till en oanad höjd
⁰⁾⁵⁾ sid 80

tionen har aspirerat till världsherredöme!!!)^{x)}

Denna interview är droplig; bör läsas i sammanhang med Maxemilian Hardens artikel sid 70 memo 28 a . Och Pointcarrés sid 55 memo 28, b (det vill säga detta häfte

En djup vördnad tycks ha genombäfvat interviewaren^{xx)} i den fallna storhetens närvaro

Värmlands Läns Tidning skrifver om kaffetullen:

Det lönar sig icke att här komma med talet om en lyx artikel som icke är nödvändig för någons lifsupphälle, ty hvar och en vet att kaffet till den grad ingår i allmänhetens lefnadsvanor att det är lika outhärligt som de nödvändigaste födoämnen. Ja, det är fråga om huruvida det icke finns många som icke hellre inskränka på dessa än minska på sin dagliga kaffeförbrukning (helt visst, harutinnan äro kaffe-

^{x)} att en fattig syndig människa bär sig åt som ett få är som sagt, förlåtligt, men att lämna enväldig makt i en dylik apskalles händer, det är oförlåtligt.

^{xx)} som med en viss själfkänsla meddelar att hans pappa var från Lippe – Delmedd

drinkaren; oftast kaffedrinkerskan, och brännvinsdrinkaren lika goda kåsupare). Under sådana förhållanden och då fattigdomen växer hvar dag med den stigande arbetslösheten, måste detta regeringsförslag betraktas som en verklig attack mot folkhälsan(!)

Växla mig den! Så skrifver en tämligen betydande tidning (obs: icke en tillfällig insändare) år 1921.

Kaffet bör betraktas som den i tropikerna mycket skadliga alkoholen, som dock därstädes får användas i ytterst begränsade kvantiteter på grund af dess uppiggande verkan.

Två amerikanska damer ha tagit itu med att förbättra det sedliga tillståndet i New York. Första steget till själslig och lekamlig sundhet är enligt deras lära försakandet af ostron, glace och - - fläsk.

Har man blott öfvervunnet begäret efter dessa njutnings -medel, så faller det sig lätt att afstå från teatrar, baler och andra ovärdiga förlustelser. Vidare ha de två damerna förklarad krig på lif och död mot såväl de dekolleterade som de öfverdrifvet

korta klänningarna. Slutligen ha de öppnat en kraftig kampanj mot tobaksrökning och hemliga kärleksmöten.

Så snart New York är ränsadt från all moralisk förvildning tänka de båda damerna ta itu med Unions öfriga större städer ⁶⁾ sid 80

En författare Kaiser, som är en föregångsman för den nya expressionistiska dramatiken i Tyskland har dömts till ett års straffarbete för att han sålt och pantsatt sin hyresvärds möbler ^{x)}

Den anklagade erkände hvad som lades honom till last, men förklarade sig icke ha någon skuld känsla, ty han förnekar att en moralisk rätt finns hos strafflagen gentemot den högre plikten för honom att utföra skapande verk. Domaren frågade Kaiser om det är riktigt att han under ransakningen yttrat att han till och med skulle ha sålt sina barn för att skaffa sig den för honom nödvändiga miljön ^{x)} hvarpå han svarade: det hade jag måst göra.

^{x)} Pengarna hade använts för bekostnad af familjens rätt så luxuösa lif.

Domaren: Hur foreställer ni er att ni hade rätt till dessa handlingar?

Kaiser: När jag diktat har jag ej ett ögonblick tankt på att jag ej fick göra det. Sedan ett år har jag lefvat i en spänning som aldrig kan komma åter i samma storlek. I detta tillstånds andliga nöd finns det icke någon hänsyn. Då måste jag kunna slakta mina barn om jag hyser den stora vanföreställningen att vilja lära världen något som slumrar inom mig.

Jag måste kunna tro på det demoniska, ty vi äro icke barn af denna tid. Vi äro lösta från hvarje samhälle. Jag är ett undantagsfall som lagen ej kan tillämpas på. Moraliskt har jag ej handlat orätt, ty plikten mot mig själf står högre än plikten mot rätten.

(- Nietzches ubermensch i sin fulla prakt)

(Den hyper-fina estetiska Dorian Grey lät binda in sin älsklingsförfattare i diverse olika band för att fullt kunna njuta af honom i olika miljöer och sinnesstamningar som banden (maste harmoniera med

” Strike me with a feather Stab me with a rose”)

Le Temps innehåller en interview med Venizelos förorsakad af rykten om ett närmande mellan honom och konung Konstantin. I mycket energiska ordalag yttrade Venizelos :

- Mellan konung Konstantin och mig gapar ett svalg som aldrig kan utjämnas. En värld skiljer oss åt, icke blott politiskt, utan också moraliskt. Ett tillfälle har fört honom tillbaka, men den offentliga meningen kommer att jaga bort honom lika plötsligt som den kallade honom tillbaka. Ett samarbete med honom skulle i dag liksom alltid förr vara alldeles omöjligt. Jag måste för ögonblicket inskränka mig till att göra min plikt genom att försvara mitt lands intressen som stå höjda öfver alla partihänsyn. Genom enorma offer har det lilla Grekland blifvit en väsentlig faktor i Orientens politik, och dess historiska bestammelse får icke komprometteras genom Konung Konstantins ingripande. Svalget mellan oss är så kolossalt att jag för att undvika hvarje tvetydig utläggning bosätter mig i Frankrike

En amerikansk läkare har upptäckt

en ny ras af pygméer 200 kilometer från Njassasjön i Afrika.

Denna ras är ej längre än en meter och dess yttre afviker icke mycket från aporna. Den utmärker sig för den egenheten att klättra upp i träden för att hvila. Pygméerna lefva i monogami ^{x)} och göra sig förstådda sinsemellan genom enstafviga gutterala ljud. De lära för öfrigt likna de kända dvärgarna vid Tanganjika ⁸⁾ sid 81

Victoriafallen i Zambesifloden representera en kraftmängd af ungefär 25 millioner hästkrafter, hvilket är cirka 5 gånger hela Niagarafallets kraftmängd (Trollhättans om – 400 000 hästkrafter, vill jag minnas).

Hela Sveriges bruks- och fabriksindustri använde straxt före kriget omkring 1500 000 hästkrafter ¹²⁾ sid 84

Den romerska kyrkan har åter på allvar upptagit den gamla planen att kunna inränga det ryska folket under påfvestolen. Världskriget har svallat bort den heliga synoden och de religiöst anlagda ryssarna vände sig under bolsjevikernas reli-

^{x)} Såna små dummerjönsar! Visar på hvilken låg utvecklingsgrad de befinna sig.

gionsfiendtliga regim sina blickar mot Rom. Steg till närmande har redan tagits från båda sidor och förhandlingar om saken ha upptagits i påvestaden ⁹⁾ sid 81

For ett par dagar sedan avslöjades ett falsk myntarband i Berlin, som hade flera millioner mark falska pengar på sitt samvete. Bandets ledare hade inledt underhandlingar med några ryssar om köp af ett parti guld, som man hade för afsikt att betala med de falska pengarna. En öfverenskommelse kom till stånd, men till falskmyntarnas stora förtrytelse visade sig det ryska guldet vid närmare undersökning vara mässingslegering. Ryssarna upptäckte också, att de blifvit dragna vid näsan, och då båda parterna träffades på ett kafé, kom det till stora scenen som ledde polisen på spåren – (Detta är ljufveligt)

Det äldsta karleksbref som bevarats till vår tid, var skrifvet ^{x)} på en tegelplatta och härstammar från det gamla Babylon och innehöll ungefär likadant tjafs som vi själfva bruka klämma ur oss – måtte emeller-

^{x)} rättare inristadt

tid ha varit förenadt med en viss risk att visa sig otrogen älskare der nere i Babylon då man kunde vänta att den bedragna sköna skickade tillbaka ens gamla epistlar – de voro stora som takpannor – i skallen på en.

Sovjetpressen meddelar att under senaste folkräkningen enbart i Moskva 30 statistiker mördades af befolkningen. Flera tiotal misshandlades på ett djuriskt sätt och afledo till följe deraf. Det är här frågan om de breda massornas fruktan för all registrering öfver hufvud taget. Tidningarna publicera äfven de slutliga siffrorna från folkräkningen i Petrograd, hvilka utvisa att befolkningen därstädes sedan 1918 minskats med hälften och nu utgör 706 000. På hundra män komma 75 kvinnor. Största procenten utgöra personer anställda i Sovjets tjänst (hvilket naturligtvis icke innebär att den är bolsjevikiskt sinnad) ¹⁴ sid 85

Sovjetregeringen har utfärdat ett dekret om bildande af en fond af värdeföremål att användas som betalning för importerade varor. En specialkommission vid

kommissariatet för utrikeshandeln har fått saken om hand och skall bland annat granska alla alla muséer i riket för att beslagtaga för ändamålet nyttiga föremål. Rysslands muséer stå således inför plundring.

En dansk skolkarl som studerat det svenska folkundervisningsväsendet har frapperats af den stränga disciplinen och ordningen inom våra skolor som tråkar ut ungräken. - "Det kan ikke feile at Eleverna ofta kjedede sig, men de gjorde det med anstand"

Efter att ha gifvit några belysande exempel ^{x)} på "ceremonielet" inom skolorna, sammanfattar han till sist sina intryck:

"Svenskarnas disciplin underlättar i hög grad skolarbetet för lärarna, som dessutom ha en rätt kort arbetsdag. Deras metod underlättar också, ingen tid går förlorad, men vi skulle aldrig kunna nå så långt ty det är stor skilnad på svenskar och danskar. Vi äro gemytliga, de äro högtidliga och älska det ceremoniella, men vi böra likväl kunna lära en del af dem"

^{x)} som mr Dick kunde utöka.

Från Paris meddelas att tyskarna vid Londonkonferensen komma att ~~vid London konferensen~~ framlägga ett motförslag i skadestandsfrågan som i så hög grad afviker från de allierades fordringar att det obehagligt kommer att förkastas af Frankrike. Man väntar att tyskarna då skola vilja afbryta förhandlingarna och ett krigsfartyg skall omedelbart ställas till förfogande för Simons och hans stab för att föra dem hem till Tyskland.

--- Det anses som en gifven följd af Parisöfverenskommelsen att engelsmännen omedelbart komma att delta i sanktionsåtgärderna genom att lägga beslag på tullarna i Hamburg och Bremen och besätta dessa städer, medan Frankrike att börja med kommer att exempelvis besätta Frankfurt. Det anses för troligt, att tyska regeringen då kommer att begära att åter få sända ombud till London för att förhandla på en acceptabel grundval ¹⁰⁾ sid 82.

I Allers familjejournal fick jag idag se en bild från en storslagen konstnärskarneval i London, återgifvande stenålders ~~livet det anledu ranska~~

lifvet– allting var stilenligt och ytterst effektivt – de unga missorna voro kostymerade i djur- och eget skinn men med högklackade moderna skor – O kvinna , kvinna – sköna tanke, hvar fick jag den ifrån – sa Sjövall.

Herr Löfgren (vänstersocialist) har motionerat om Sveriges utträde ur Nationernas Förbund . For detta dödfödda förslag pratade han i nära en timme, ehuru han erkände sig begripa att kammaren ej rätt gerna kunde ansluta sig till hans ståndpunkt. Vid voteringen erhöll han emellertid 26 röster, alltså åtminstone 21 från högern – En framskjuten högerman medgaf det ytterligt ansvarslösa i slikt röstande. Men högern har ju patent på sin fosterländskhet.

Kreuzzeitung utkom den 20 februari för första gången på nytt med den forna devisen:” Mit gott, für König und Vaterland”, hvilken allt sedan revolutionen varit utbytt mot: Gott mit uns ”(coming events cast their shadow before them)

Arbetarna i en fabrik i Lancashire ha framställt begäran om en lönereduktion af 10 procent. Denna begäran motiveras med

att detta steg möjligen kommer att följas af andra arbetare, som förstå att detta är vägen till en allmän prisnedsättning, som underlättar konkurrensen på världsmarknaden.

(d 20 Febr.) Poinerré anbefaller en energisk politik gentemot Tyskland och påpekar att utrikesministern Simons´ ton börjar bli allt arrogantare. ”Tysklands oförskämdhet följer en stigande kurva. Om vi icke snart böja kurvan nedåt kunna vi vanta att få se segrarna förödmjukade af de besegrade --- Låtom oss tänka oss hvad Tyskland skulle ha utkräft af oss om det lyckats förverkliga sina planer. Enligt ett yttrande af en tysk skulle de icke ha lämnat oss något annat än ögonen att gråta med.¹⁸⁾ sid 86.

(Ehuru jag af innersta hjärta önskar de osmakliga tyskarna allt ondt, torde det vara i Ententens och mänsklighetens intresse att ej helt och hållet kvadda dem.

Nu (21 Febr.) under valen till den preussiska landdagen prunkar Berlin med de olika partiernas valplakat, uppklistrade på alla hus knutar.

Priset tas onekligen af de tysknatio-

nellas mästerstycke som återger ett maskinskrivet bref från prins August Wilhelm af Preussen, hvori han beklagar sig öfver att den "bortgångna" kejsarinnan på grund af en ukad från den republikanska regeringen ej får transporteras till Postdum annat än "nattetid". Som bekant ligger exkejsarinnan svårt sjuk på slottet Doom ^{x)} och läkarna tvifla på att hon kommer att bli återställd. I alla händelser lefver hon ännu, och att ett politiskt parti – och det till på köpet ett som är sammansatt endast af "bildande" väljare, drifver partiagitation och gårdfarihandel med en ännu lefvande människas lik, det torde vara något temligen enastående i historien.

--- Måne det är med Wilhelm II goda minne som man söker fanga bönder i Tyskland genom att framställa hans sjuka hustru som om hon redan vore död ---Det tyska folkpartiet frambesvärjer Fredrik den stores skugga – dess plakat föreställer ett bref som han skrifver från Elyseum och i hvilket tyska folkpartiet anbefalles

^{x)} så fort det kunnat tjäna de imperialistiska intressena har gremstackaren placerats på sitt dödsläger. Denne ceremoni har länge satts i scen med gott effekt. (en sorts "lit de parade")

åt den ärade publikens välvilja såsom det enda samhällsbevarande partiet.

"Man går ju dock numera på teatern mera för att se än för att höra, och den teaterman som häromdagen uttalade i en tidning att skådespelarmaterialet dock alltid betyder en hel del måste bestämdt vara hopplost bakom flötet" (apropos Simson och Delilah") (Vi äro för utschasade, af fäktande arbete och annat för att gitta tänka – "Sitter du och tanker? – gamla karlen! – Hvad ar det för dumheter?)

I ett tal som Lloyd-George den 17 Februari höll i Underhuset betonade han att det icke blott är god kristendom att älska sin nästa, utan äfven sund affärsprincip. Förrän man får Centraleuropa att hysa mildare känslor och åter avägabragt samverkan mellan dem som förr brukat samverka skulle det bli svårt att lämna kredit och uppmuntra handeln.

(framför allt torde det vara bad business att totalt renraka folk, som man sedan skall purra varor på)

"Rom var Antikrists residens innan dess första biskopar utnämnde sig själfva till "Kristi

ståthållare”och staden till den paulinska kristendomens och kyrkans medelpunkt. Och antikrist låter aldrig helt fördrifva sig, hvarken här eller annorstädes, dar den listiga, giftiga läran om arfsynden söker misskreditera honom. Han för en tyst, hånfull strid mot sin fiende och ibland triumferar han: En gång, i renässansen segrade han till och med öppet ofver hela linien och besteg som tecken på sin triumf själfva påfvestolen. Luther tröttnade efter sitt Rombesök aldrig att ropa i skräck och vrede: Antikrist, Antikrist! – alldeles som de första kristna ropat mot Nero och Dio Kletianus.

(”Romerska nätter” af Peterson – Berger)

East is East and West is West and never the twain shall meet” sings Kipling, but in the ~~near~~ Near East meet they do, though they never mingle. Life there is a curious and enticing kaleidoscope of Europe and the orient, of antiquity and modernity. Through which from time to time ~~sh~~ obtrude the vexing survivals of earlier days, when morals and methods, customs and circumstances, were

Shaped upon an order existing for the moment and subject at any time to assault and overthrow.

(ur: “The Whirlpool of the Balcans”)

Professor Michelsons kända astronomiska upptäckter, genom hvilka gränsen för det af oss kända universum flyttats ut till ett af stånd af 200 000 ljusår. (Detta ar en rätt bra bit – 200 000 billioner svenska mil) - men Högvördige Herr Clifton Levy ^{x)} tvekar dock ej att gå ett stycke längre. Man har nämligen ej sett ett smack till Paradiset inom denna oerhörda sfer, alltså måste det befinna sig utom densamma.

Det som nu sätter myror i hufvudet på Hans Högvördighet är svårigheten att bringa detta stora afstånd i öfverensstämmelse med Bibelns tydliga och klara uppgifter. Kristus sade ju till den botfärdige rövaren: ”I dag skall du vara med mig i Paradiset ” Hans Högvördighet omtalar att döden sannolikt inträffat vid middagstiden ^{xx)} och papekat att uttrycket ” i dag” måste antagas afse tiden

^{x)} Chicago U.S.A.

^{xx)} Vafför de?

Intill klockan 12 på natten. Då ljuset, den snabbaste af alla resenärer behöfver 200 000 år på vägen, så finner Hans Högvördighet det för mänskligt forstand ofattligt hur Kristus och den botfärdige röfvaren skulle kunna hinna in i Paradiset innan klockan slagit tolf.

I denna svåra dilemma finner Hans Högvördighet sin tröst i ~~att~~ hoppet om (den föraktade) vetenskapens utveckling. Han motser med fast förvisning den dag da vetenskapen skall upptäcka något ämne som rör sig så mycket hastigare än ljuset att det på 12 timmar hinner lika långt som ljuset på 200 000 år. Då vore motsägelsen mellan Michelsons upptäckter och bibelns ord upphafd ¹⁷⁾ sid 86

Det sägs att "Svenska Bio's" regissör, herr Stiller har fått i uppdrag att göra om filmen "Herr Arnes pengar" så att den blefve mera lämpad efter den Anglosachsiska publikens smak det vill säga utrusta den med ett "lyckligt slut" der upplösningen andas frid och fröjd och de älskande få hvarandra.

Detta låter hardt när otroligt, men sät-

tet att utrusta filmer med olika slut för olika länder har tidigare ganska allmänt praktiserats, säger herr Stiller. Särskilt var det ofta nödvändigt att ge de filmeditioner som voro afsedda för tsarriket ett annat slut än dem som skulle gå till öfriga länder, då ryssarna voro öfverdrifvet pigga på tragiska, gerna en smula blodiga, upplösningar - i motsats till anglosachsarna och germanerna.

(23 Februari) Inom alla kretsar i Ryssland anses det att rådsregeringen går mot en katastrof . Bönderna äro ytterligt förbittrade, emedan myndigheterna tvångsrekvirerat utsädesspanmålen, hvarigenom jordbrukets innersta grund rubbats. Äfven inom arbetarmassorna jäser missnöjet. De tre senaste årens lidanden ha kommit äfven arbetarna att inse värdet af proletärstaten. I hela sydöstra Ryssland söder om den 230 mil långa linien Jekaterinburg – Tamboö – Astrakan har upproret slagit ut i full låga. Om den nuvarande regeringen ej kan anskaffa bränsle kommer den att sopas bort af det missnöjda folket.

The memorial by Mr Dick nr 28 b

Skadeståndkommissionen offentliggör en förteckning på de allierades skadeståndskraf, Frankrikes fordringar äro följande:

For skada på egendom:	(guld)		
Inom industrien	39	milliarder	francs
a.1 Fastigheter	37	”	”
Lösegendom	25	”	”
Annan egendom	22	”	”
a.2 Statsegendom	2	”	”
Allmänna arbeten	3	”	”
Andra skador	2	”	”
b. Maritima skador	5	”	”
Diverse	6	”	”
Pensioner etc.	<u>78</u>	”	”
(Obs! allt i runda tal)	219	milliarder	francs
De ofriga allierade fordra:			
England	70	milliarder	francs
Italien	73	”	”
Belgien	37	”	”
Japan	2	”	”
Serbien	28	”	”
Grekland	5	”	”
Tjeckoslovakien	15	”	”
Polen	<u>22</u>	”	”
417 Milliarder francs			

- Dessutom vilja Brasilien, Portugal, Siam, Bolivia, Haiti, Cuba och Liberia vara med på ett hörn för mindre summor. I tablån sid 89 uteglömdes Rumänien som fordrar 31 milliarder. Allt som allt skall Tyskland punga ut med minst 448 milliarder francs ^{x)}

Detta är, som sagdt, upp åt väggarna. Sålunda fordrar Frankrike 39 milliarder fr för inom de härjade provinserna ^{xx)} förstörd fastighet, samtidigt som hela Sveriges fastighetstaxeringsvärde var omkring 14 milliarder francs år 1915, och 5 milliarder för ”maritima forluster”, då hela franska handelsflottan före kriget räknade 1230000 ton hvilka á ca 400 fr.per ton representera en half milliard och med last approximativt 1 milliard. Serbien långt fattigare och med mindre innevånare antal än Sverige vill ha 28 milliarder, det vill säga två gånger detta lands fastighetstaxeringsvärde - och då är att märka att Serbien är ett jordbruksland hvars egendom hufvudsakligen består i åkerjord som, om än ska ^{x)} sid 98.

^{xx)} omkr. 1/16 af Frankrikes areal.

^{x)} ”Kom och tag dem ”sa Leonidas.

X (Poinoarris tal) skulle vara förståndigt af den Franska nationen att icke korsa hafven.

--- Den tyska imperialismen var inte ägnad att länge finna sig i det europeiska jämnviktsläge som skapats genom trippetentantens tillkomst. Den 20 augusti 1915 utropade ur djupet af sitt hjärta inför riksdagen Bethmann-Hollweg, som i ett ögonblick af segeryrsel ansåg sig kunna ge luft åt en smula uppriktighet: "Den engelska jämnvikts politiken mellan makterna måste försvinna. Med andra ord, Tyskland måste som härskande makt få väga som det behagar på vågens båda skålar; en makt som är starkare än de andra måste ersätta makternas inbördes jämnviktsförhållande.

Det var i detta syfte Kejsar Wilhelm redan 1904 började sitt verk med anmärkningsvärd uthållighet. I september 1917, efter den ryska revolutionen, upptäckte Burtsev i Tsarskoje Selo hela den korrespondens som kejsar Nikolaus II fört med Europas statschefer. Ända till dess hade Tyskland beträffande de bref som skrifvits och mottagits af tsaren utspridd de mest befängda historier.

Under kriget fanns det till och med i Frankrike människor som låtsades ha resignerat och som hviskade i ens öra:" Ja, utan tvifvel är Tyskland brottsligt. Men ni skulle bara se den korrespondens som förts af ryska kejsaren och republikens president". Den dag då alla lådor öppnades fann man ingenting och det af giltig anledning, som kunde kompromettera någon Fransman men man kunde deremot lägga vantarna på en voluminös packe bref från Willy som vittnade om långa och ihärdiga intriger för att ännu en gång uppreta Ryssland mot England.- -

--- (Nickys och Willys korrespondens m.m)- -

--- Ända till den dag kriget bröt ut underhölls de intimaste förbindelser mellan Willhelm II och Nikolaus II, och detta med Frankrikes fulla vetskap. Hur kan man väl tillmäta trippelalliansen ententens fiendtliga afsikter mot trippelalliansen och tala om inringning när två regenter i hvardera gruppen uppehålla så nära och så hjärtliga förbindelser med hvarandra? (Jo, om den dumma Nicky varit lika in-

trigant och falsk som Willy) (forts. sid 61 nästa memo .

Under titel "Idéernas kavalier" skrifver T. f-t:

x)"Han hör till de verksamma krafterna i tiden. Han är en man med ideella intressen. Materialismen har att af honom frukta allt. Fördjupad i en tallrik äkta skölpaddssoppa – Tallriken hälst af serkesporslin och kärligt småkissande öfver sin bordsdams blottade skuldra klagat han öfver tidens materialism, materialismen hos arbetarna materialismen hos ungdomen och materialismen i den moderna vetenskapen, hvilken senare han emellertid med ett hoppets småleende förklarar dödsdömd ---

--- Han älskar allt skönt, ädelt och upphöjt här i lifvet till den grad att han af gammal bordvana smacker med tungan åt det. Han smacker åt ett tänkespråk ur Upanisaderna och Jesu bergspredikan, åt några takter i Beethovens nionde och åt en kopia af van Eycks änglar, precis som han smacker åt ett ny uppbrutet, färskt Limfjordsostron. Och när han tänker på de elevsinska

x) skall stå sid 36. d.v.s bland de dagliga anteckningarna.

och framsuckar ett långdraget, aah! Han är konnässör på ideer och värden, som på portvin, parfym, blommor och fruntimmersanklar---

--- Han har förmågan att förvandla en boudoir till ett sanktuarium, en vinmiddag till en nattvard, en salongsampel till ett ljus från ofvan. Han är liebhaver på madonnor och Maria Magdalena framställningar och han ser på dessa med en blick som dels påminner om himlens blå, dels påminner om en gammal regementsöfverstes sätt att se på flickorna i marketenteriet.---

--- Utan konflikter är icke denna själ. Den slites mellan mässboken, Birgittas uppenbarelser, Den grekiska tragedien och Hagdahls kokbok. Men när "så mycket skönt i hvarje åder af skapelsen och lefvet seg förråder" kan man icke i längden gå omkring och vara söndersliten. Idéernas kavaljer är också idéernas goddagspilt och han förvandlar med lätt och van hand idéernas värld till ett föradlande nöjeslef.

(Jämför Strindbergs "Idealisten (nya riket) för hvilken min emaljerade broder Carl David stått modell.

+ (Poincarés tal; fortsättning från sid 55)

För någon annan än sitt lands gamla Gud. Kommer han att införa ett nytt tillvägagångssätt visavis Frankrike?

Ingalunda. Han skyndar i stället att dra på sig den i onåd fallne tjanarens stöflar ----

--- Han skickar sin mor till Paris. Hon beger sig till Versailles, besöker där spegelgalleriet där kejsardömet utropats och då denna olyckliga gest framkallar demonstrationer på gatorna, talar kejsaren om dessa slynglar till fransmän som förolämpa en kvinna. Senare kommer han dock på bättre tankar och den 13 Juni (1891) föreslår han Herbette en gemensam aktion af Tyskland och Frankrike för att gentemot alla det britiska kejsardömet försök i motsatt riktning bevara hvad Tyskland då kallar det lagliga status- quo i Afrika.

--- Frankrike har lika litet som England och Ryssland förskonats från det tyska rikets perfida kampanj och både under kriget och till och med efter vapenhvilan har allt försakts för att i världens ögon nedsätta vår nationalkaraktär och padikta oss in-

tensioner och baktankar som vi aldrig haft.

--- Det är icke Tyskland utan franska regeringen som har velat kriget --- Frankrike är chauvinistiskt, nationalistiskt ^{x)}, och dess statsmän, äregiriga och okloka, ha istället för att hålla tillbaka, tvärtom smickrat revanschtankens hemliga passioner, och landet har sedan det kände sig starkt genom allinansen med Ryssland och genom entanten med England icke en dag tänkt på annat än att inringa Tyskland och marschera mot Rhein Sådant är i några få ord det tema som den Tyska propagandan som den med ofverlägsen iscensättning utvecklade och som den illustrerade, för att göra den mera påtaglig, med omsorgsfullt valdt förtal.

+ "Die Kenderhölle" kallar tidskriften Die deutsche Nation Berlins arbetarstadsdelar. Nittio procent af befolkningen lefver sedan flera år under existensminimum. Följden är också att de flesta barnen i arbetarhemmen ha rachiti eller tuberkulos i en eller annan form.

^{xx)} Motsvarande vara aktivister - Hedin m.fl.

^{x)} Anatole France ger i Pingvinerna en briljant skildring af de franska nationalisterna ^{xx)}

Familjerna lefva i ett enda rum, som på flera år icke reparerats, fukten dryper från väggarna, fönsterrutorna äro ofta utslagna och ersatta med papp. Det linneförråd som man förfogat öfver är för längesedan slut: trasor och lump i sängarna, inga underkläder åt barnen, intet linne annat an trasor, om ens det, åt de nyfödda barnen. Hundratusentals mödrar föra en förtviflad kamp mot smutsen; renlighet har blifvit en lyx då tvål och såpa knappast kan fås för pengar.

Tidskriften vädjar till tyska folket ^{x)} att göra en sista kraftansträngning för att om möjligt rädda barnen, uppehålla lifvet på dem och hindra dem från att helt och hållet förstöras af rachitis och tuberkulos - en hel generation får icke på detta sätt vigas till undergång.

(Ofvanstående (från +) har kommit in på orätt ställe -bör stå i början af häftet.

Texten till den fransk - ryska ~~handels~~ defensivtraktaten mot trippelalliansen lyder:

Frankrike och Ryssland, som äro besjälade af samma önskan att bevara fre-

^{x)} och utlandet.

den och som blott ha för afsikt att hålla sig beredda på ett nödtvunget försvarskrig, framkalladt genom trippelalliansens trupper mot endera af dem ha kommit öfverens om följande bestämmelser:

1:o. Om Frankrike anfallas af Tyskland eller af Italien understödt af Tyskland skall Ryssland använda alla sina disponibla trupper för att anfälla Tyskland. Om Ryssland anfallas af Tyskland eller af Österrike understödt af Tyskland, skall Frankrike använda alla sina disponibla trupper för att bekämpa Tyskland:

2:o. För den händelse trippelalliansens eller någon af dess medlemmars trupper mobiliseras, skola Frankrike och Ryssland vid första underrättelse derom, utan att därför behöfva något särskildt föregående samrådande, ögonblickligen och på samma gång mobilisera alla sina trupper och föra dem så nära gränsen som möjligt.

3:o. De disponibla truppstyrkor som böra användas mot Tyskland från Frankrikes sida utgöra 1300000 man, från Rysslands sida utgöra 700000 á 800000 man. Dessa styrkor

skola kasta sig in i effektiv strid, utan några förbehåll, med största möjliga skyndsamhet så att Tyskland måste kämpa på samma gång i öster och väster.

4:o. De båda ländernas högkvarter skola ständigt stå i förbindelse med hvarandra för att förbereda och underlätta utförandet af de åtgärder som här ofvan stadgats. De skola redan i fredstid meddela hvarandra alla upplysningar som komma till deras kännedom beträffande trippelalliansens arméer. Utvägar och satt att under krigstid kunna korrespondera med hvarandra skola studeras och förberedas i förväg:

5:o. Hvarken Frankrike eller Ryssland skall sluta separat fred:

6:o. Denna öfverenskommelse skall äga lika lång varaktighet som trippelalliansen:

7:o. Alla de här uppräknade klausulerna skola hållas strangt hemliga ¹⁵⁾ sid 85.

Denna förbindelse var ända till augusti 1914 röttesnöret för våra förbindelser med Ryssland --- knappast hade den bildats förrän Tyskland började göra sina närmanden till densamma, än för att förstöra eller

vrida den på sned, än för att försöka själf smyga sig in i densamma. Tyska utrikesdepartementet i Berlin försökte att början med 1895 åstadkomma en tremanna intervention från Rysslands, Frankrikes och dess egen sida för att beröfva Japan en del af de frukter som segern öfver Kina medfört. Derefter lät Wilhelm II inbjuda oss till invigningen af Kielkanalen.

--- Vid den tidpunkt då Marocko affären och sedermera Balkanfrågan laddade luften med elektricitet utgjorde hvarken den franskriska alliansen eller ententen med England någon sammanslutning som skulle kunna hota världsfreden. De stodo tvärtom båda i ständig förbindelse med den andra maktgruppen och äfven Frankrikes relationer voro, som senare skall påvisas, gå till Tyskland och Österrike oklanderliga. Jag skall till och med kunna påvisa att 1912, 1913 och ända till 1914 ett verkligt samarbete ägde rum mellan Tyskland och oss beträffande flera viktiga frågor. Hur långt man än går tillbaka i den politik som

Frankrike fört sedan 1870 och sedan följer den ända till augusti 1914. Skall man ej kunna finna någonting, absolut ingenting, som kan föranleda en anklagelse mot vårt land eller ens en förebråelse för ett oafsiktligt begånget fel. (Detta stycke kom på grund af slarf att placeras före nedanstående:)

--- (efter relatering af diverse smiaker och hot)

I Oktober 1899 utbryter kriget i Transvaal och omedelbart uppsöker furst Bülow vår ambassadör för att säga honom att våra intressen äro de samma i hela Afrika; och hela den tid fiendtligheterna pågå, ägnar sig den tyska politiken, för att använda ett uttryck af hertigen af Noailles, åt en dressyr i den högre skolan. Wilhelm bjuder England socker och furst Bülow klatschar med piskan. Det är i samma skola som Tyskland alltjämt vill sätta den otämnda och upproriska hästen som han tror sig se stegra sig och höra gnägga på andra sidan Rhein. År 1903 låter han säga vår nya ambassadör Bichaud genom Rysslands ambassadör, grefve Osten-Sacken, att Tyskland är färdigt att närma sig Frank-

rike på det uttryckliga vilkoret att den franska opinionen definitivt erkänner Frankfurtsfreden --

--- Vid detta laget, den 28 augusti 1898 utsände tsar Nikolaus II till samtliga makter ett cirkulär, som klart visade hans fredliga afsikter och hvori han uppmanade makterna att att söka utfinna ett sätt att hejda de ständigt tilltagande rustningarna. Tyska kejsaren som genom denna demarch plotsligt afkyldes i sina närmanden till Ryssland beklagade sig genast för Förenta Staternas sändebud i Berlin, White, öfver det initiativ som tagits af tsaren, begärde af riksdagen en ökning af de effektiva truppstyrkorna, höll i Wiesbaden ett af sina tal om det slipade svärdet, samt uppdrog åt sin representanter vid kongressen i Haag att arbeta för att det ryska förslaget där ej skulle gå igenom.

Det förefaller som om det skulle finnas en del samvetsömma människor, för hvilka de brott som begingos af centralmakterna 1914 ej äro bevis nog och som älska att än i ofullständiga urkunder än - och detta allra

oftast i sin egen fantasi skapelser söka hvad de med förkärlek kalla det fjärrbelägna ansvaret för kriget. Må de blott erinra sig den Haagkongress som öppnades den 18 maj 1899; må de tänka på de långa och fruktlösa ansträngningar som de ryska delegerade och Leon Bourgeois gjorde för att inom det möjligas gräns hejda rustningsvansinnet; må de påminna sig Tysklands okufliga motstånd och må de sedan, om de våga det, benåda Wilhelm II och, om de förmå det, döma den olycklige Nikolaus II.

--- Vi ha hört kejsar Wilhelm 1914 utstöta vilda skri, som ett jagadt djur och beklaga sig öfver att England, Ryssland och Frankrike skulle ha inringat och isolerat Tyskland. Isolerat har Tyskland aldrig varit. Ty det har haft vid sin sida, till och med i ett orättfärdigt krig. Osterrike – Ungern, Bulgarien och Turkiet. Inringadt har det håller icke varit, och hvarken den Fransk-Ryska ententen eller vårt vänskapliga samförstånd med England, eller senare den småningom fortskridande sammansmältningen af dessa båda fredliga som-

manslutningar i trippelententen ha haft till mål att inringa någon ---

--- I augusti 1915 upprepade Bethmann-Hollweg återigen för riksdagen; "Edward VII trodde att hans hufvuduppgift var att isolera Tyskland. Därefter blef ententens inringning med dess öppet fiendtliga tendenser med hvarje år allt trängre. Vi ha varit tvungna att möta denna situation med den stora rustningsbudgeten 1913" – alltid samma omkastning af rollerna, alltid tjufven som anser det klokast att ropa: "Tag fast tjufven!" Läkarvetenskapen säger oss att storhetsvansinnet och förföljelsemanien äro två olika utslag af samma sjukdom. Tyskland, som tror sig ha rätt till herravälde öfver världen^{x)} protesterar med indignation om andra nationer skulle ha den djärfheten att vilja häfda sin frihet.

--- Det nationella högmodet svalde alltmer till oanade proportioner. Det är en sorts berusning, en yrsel som griper Tyskland (just det - jämför mina vänner de tyska officerarna i Cameroon) Det känner sig^(+ sid 87)

^{x)} Tyskland måste behärska världen eller gå under.

X (Pointcarrés vederläggning af tyskarnas beskyllning att Frankrike och speciellt han själf skulle ha orsakat världskriget)

Efter att med ovederläggbara fakta ha visat lögnaktigheter i de tyska uppgifterna om kränkning af tyskt territorium genom bombkastande flygare, trupprörelser etc. fortsätter Poincaré.

--- Det tyska dubbelspelet (att söka välta skulden till kriget öfver på motståndarna) låg emellertid i tydlig dag redan före krigsförklaringen. Det hela hade arrangerats af tyska generalstaben och ingick såsom ett led i anfallsplanen. Redan natten emellan den 1^{sta} och 2^{dra} augusti hade tyska trupper inträngt i Luxemburg. För att ursäkta neutralitetsbrottet hade tyska utrikesministern V. Jagow i en förklaring till de luxemburgska myndigheterna uppgifvit att franska trupper skulle ha marscherat genom Alzattendalen. Luxemburgska konseljpresidenten Eyschen protesterade förgäfvades mot detta påstående och förklarade att ingen fransk soldat öfverskridit gränsen

och att man vore öfvertygad om att Frankrike under inga förhållanden skulle kränka Luxemburgs neutralitet. Den åttonde tyska armékåren ockuperade icke dess mindre landet i strid mot gällande fördrag och avancerade mot Frankrike innan den tyska krigsförklaringen aflämnats.

Samtidigt bröt den tyska stormvågen in öfver Belgien. Söndagen den 2^{dra} augusti öfverlämnade tyska ministern i Brüssel, Von Below till belgiska utrikesministern Davignon ett ultimatum som hade följande osanna lydelse: -"Tyska regeringen har mottagit säkra underrättelser att franska styrkor marschera mot Givet och Namur. Det är rätt kuriöst att efteråt finna Rautsky bevisa att detta ultimatum varit prepareradt redan den 26te Juli vid den tidpunkt då Viviani och jag ännu befunno oss på sjön under resan från St Petersburg^{x)}. Aktstycket utskrefs, enligt Rautsky, den angifna dagen af Tyska generalstabschefen Moltke. Det retuscherades lätt af

^{x)} Nå , det bevisar ingenting- jämför der Raysers Norgesresor (men datum bevisar).

rikskanslern, Stumm och Zimmermann och afsändes derpå till V. Below, med föreskrift att förseglingen först på telegrafisk order finge brytas. Anklagelsen som den andra augusti frambars af V. Below, var således fabricerad den 26 juli ^{x)}. Samma datum i juli hade dessutom texten sammansatts till den hemliga not i hvilken Tyskland förklarade sin vänskap för Belgien i den formen att det framhöll lämpligheten af att Belgiska regeringen gentemot Tyskland bibehöll vänskaplig neutralitet mot det att Tyskland förbunde sig att garantera Belgiens integritet och att ge det en lämplig kompenstation på Frankrikes bekostnad --- Härpå svarade den Belgiska regeringen, att, om den antog de förslag som framställts till densamma, skulle den offra nationens ära på samma gång som den skulle svika sina plikter mot Europa tjugotre timmar senare. Således den 4de aug, förklarade sig den kejsrerliga tyska regeringen tvungen att med vapnens hjälp vidtaga de säkerhets åtgärder hvilka man an-

såg oundvikliga. De tyska trupperna hade för öfrigt redan vid Gemmerich trängt in på belgiskt område (Den tyska falltågsplanen var, som numera bekant, långt före kriget baserad på ett snabbt framträngande genom Belgien).

På detta sätt öppnade centralmakterna sommaren 1914 med stort buller och bråk inför det förvånade Europa Janustemplets portar och för att söka urskulda sin brottsliga gärning ansträngde de sig att underhålla den allmänna opinionen i Europa med barnsliga sagor och berättelser. --- Hvarför alla dessa påhittade flygangrepp, hvarför dessa hopdiktade bombardement, hvarför detta ultimatum på hvilket man rufvade en hel vecka innan man skickade af det, hvarför dessa falska påståenden om Frankrikes förmodade afsikter, om Tyskland hade allvarlig anledning att förklara krig? Hvem hindrade Tyskland att säga sanningen? Hvarför hade det behof af uppdyktade händelser om kriget, hvilket Tyskland längre fram skall påstå, hade blifvit detsamma

^{x)} Detta bevisar så mycket mer – hvilken varnat af lögner! och gemenheter.

påtvingadt, om landet alltså varit i sin fulla rätt.

--- Det fanns emellertid en tysk som inte drar sig för att ropa ut hvad alla hans landsmän önska förbigå. Det är Maximilian Harden, som redan i krigets början förklarade, "Det är vi som ha velat kriget. Hvarför skulle vi neka till det? Vi ha velat kriget för att för all framtid säkerställa Tysklands välstånd och dess hegemoni öfver alla andra makter". Men trots sin talang vinner Maximilian Harden inte gehör. Det tyska folket svär att det är oskyldigt.

--- Ibland är det på England som Tyskland skjuter skulden, som Wilhelm II sjalf hade gjort då han den 29 juli (1914) hade öfversållat en depesch från sin ambassadör i London, furst Lichnowsky, med ursinniga randanmärkingar. "England kastar masken i samma ögonblick det anser att vi äro inringade och skenbart dömda till undergång. Det simpla krämarpaket har försökt att bedraga oss med middagar⁽¹⁾ och vackra tal. Efter en ny explosion af kejsarligt raseri, kommer så denna katego-

riska slutsats: "England ensamt (obs!) bär ansvaret för krig eller fred, icke vi. Och dagen därpå, den 30de juli, utgjuter sig Wilhelm vid mottagandet af ännu en rapport från grefve Pourtales, tysk ambassadör i Petrograd i nya anklagelser mot detta England, hvars neutralitet han så fast hoppats på (!!!). "Nätet har plötsligen kastats öfver vårt hufvud och England inhöstar hånskrattande en den mest lysande seger för sin rent tyskfientliga världspolitik - - - Edvard II är ännu efter döden starkare än jag som är lefvande ---

--- Nu fordras det att man utan skonsamhet avslöjar alla dessa manövrer^{xx)} --

--- ty om vi skola gå under^{x)}, så skall England åtminstone förlora Indien. Denna storm i kejsaren hjärna tyder icke just på någon kallblodighet (jämför Tirpitz)

^{xx)}). Och våra konsulter i Turkiet och Indien böra uppelda hela Islam till ett vildt raseri mot denna förhatliga, lögnaktiga och samvetslösa krämarnation ("Det diplomatiska sprog etc")

^{x)}) Hvart har den utbasunerade segervissheten tagit vägen?

--- En annan gång är det Ryssland som Tyskland anklagar som den verkligt skyldiga då i Versailles tyska rikets delegerade skisserade ett förvirradt svar på de allierades anklagelser gingo alla deras ansträngningar ut på att visa att om Ryssland icke på morgonen den 31^{sta} juli gifvit order om mobilisering på samma gång som Österrike, så skulle freden ha kunnat bevaras. Visserligen hade Österrike icke inställt fiendtligheterna mot Serbien och Serbien skulle krossas. Men Tyskland försäkrar att det stått de andra makterna fritt att med armarna i kors betrakta detta skådespel. I den promemoria som tyska rikskanslern framlade för riksdagen den 3^{die} augusti nöjde han sig inte med att förebrå Ryssland en alltför brådstörtad mobilisering. Han anklagade detta land, liksom Frankrike, för att ha varit den första att genom fiendtligheter vid gränserna ha börjat kriget mot Tyskland och dock hade han själf dagen förut öfverlämnat åt kejsaren en rapport från generalstaben af hvilken framgick att det först var på

morgonen den 2^{dra} augusti och efter Tysklands krigsförklaring som 2 skvadroner kossacker försökt förstöra järnvägen vid Johannesburg ---

--- Ingenting tvingade Tyskland att ännu efter denna mobilisering betrakta kriget som oundvikligt. Rysslands kejsare hade personligen genom ett telegram den 31 juli gifvit Wilhelm II sitt hedersord på att trupperna icke skulle tillåta sig något utmanande och den 1^{sta} augusti kl.7 på qvällen ytterligare telegraferat till Tysklands kejsare: "Jag förstår att du är tvungen att mobilisera. Men jag skulle önska af dig erhålla samma garanti som jag gifvit dig, d.v.s. att dessa åtgärder icke äro liktydiga med krig, utan att vi fortsätta våra underhandlingar till fromma för våra båda länder och den för våra hjärtan så dyrbara freden.

Innan ännu Wilhelm II mottagit detta telegram, som bestyrkte det af den 31 juli, hade han uppdragit åt grefve Pourtalés att till ryska regeringen öfverbringa den tyska krigsförklaringen (Det gällde att handla raskt, så att icke

något oförutsedt hinder skulle ställa sig i vägen för det efterlangtade kriget - "äfvén för oss skall den stora efterlängttade dagen gry") – Icke dess mindre är det Ryssland som Tyskland delegerade i Versailles sökte framhålla som upphofvet till kriget ---

--- (Efter en skildring af den långvariga förtalskampanjen mot Frankrike och dess statsmän)^{x)} --- Furst Bulow själf, hvilken var bättre psykolog än flertalet af hans landsmän skref före kriget i sin bok "Den Tyska Politiken" ett kapitel kalladt "Det oförsonliga Frankrike" och medan han gaf sitt erkännande åt den franska idealismen sade han sig att tiden måste läka våra sår. Han fann oss tydligen en smula galna då vi i djupet af våra själar bevarade kulden af en odisputabel rätt i stället för att i fred och ro njuta af sötman of det tyska öfverväldet. Då vi icke ville säga till Tyskland: "Ni har haft rätt att skända Elsass – Louhringens samvete" drog han däraf den slutsatsen att vi ännu drömde om

^{x)} gående ut på att Frankrike rufvade på revansch)

"ärorika äfventyr, att bitterheten mot Tyskland var "själen i den franska politiken" och att "längtan efter revansch var vår förhärskande nationella lidelse". ---

--- Det är sannt att det mellan Tyskland och Frankrike funnits ett ihållande missförstånd under 45 år. Den ena af parterna kunde ej förstå att den andra icke ville bli dess "lysande drabant". Österrike hade glömt Koniggrätz. Hvarför kunde icke då det besegrade Frankrike, som beröfvats två provinser, också glädtigt antaga segrarens hegemoni? Att Frankrike var fredligt, lugnt och resigneradt var icke tillräckligt; Tyskland fordrade mera än lojalitet, aktning och hänsyn. Det ville under en öm omfamning förmå Frankrike att glömma Frankfurtdördraget och sedan fastkedja oss, eftergifna och passiva, vid dess eget öde.

--- Wilhelm I dör den 9de mars 1888 --- Den 15 juni bestiger Wilhelm II tronen, mindre än två år senare afskedar han Bismarck; han blir ensam herre öfver den tyska politiken och behöfver, som han älskar att upprepa, icke aflägga räkenskap för (fortsättning sid 45 +)

(fortsättning från sid 70 memo.28.a)

X (Maximilian Harden) svindlande hast lurat till sig hetsade upp de utsvultna massorna. Hur länge skulle ännu den fruktansvärda slaktningen pågå ---

--- De faktiska förhållandena i juli 1914 stämma icke med den officiella redogörelsen; Det hufvudsakliga ansvaret för krigsutbrottet hvilar på Berlins politik. Detta har till och med bekräftats af Lichnowsky, grefve, husar, kejsarens vän och gunstling och en af direktörerna för Kruppska fabriker.

Sårade soldater och permitteradt manskap berätta att vid fronten hoppas ingen längre på seger, man är där ytterligt nedslagen: födan är afskyvärd^{x)}, svalget mellan officerare och manskap är oöferstigt^{xx)}, fiendens öfverlägsenhet faller ständigt i ögonen; amerikanarnas underbara mod, uthållighet och utrustning gränsa till det otänkbara.

^{xxx)} Detta lax emellertid ej, de blefvo istället fruktade – och hatade.

^{xx)} soldaten skall blicka upp till officern som till ett högre väsen” – de tyska officerarna i Kamerun^{xxx)}

^{x)} dock icke för officerarna, sa Ludendorff.

Men åter ljuda ånghvisslorna, man rör om i elden och försöker att på nytt frambesvärja entusiasmen från år 1914. Förgäfves. Sedan den sommaroffensiv som skulle ” Krossa fransmännen och drifva Ententen^{x)} ned mot Pyrenéerna” hade misslyckats, började äfven den starkaste tro att vackla. Då situationens faror och bundsförvandternas attack glimtade fram genom lögnnätets maskor, började äfven de trognaste hjärtan att darra. Från djupet förnams ett halfkväfdt dån, liksom af en annalkande jordbäfvning.

När arméens båda öfverhufvud, som hade upphöjts till gudars like ändtligen – mycket för sent – funno rådligt att erkänna att ställningen var ohållbar och tvingades att begära, tigga, gnälla om ett snart stillestånd, var allt stadt i upplösning. Likväl enas ännu en gång nästan alla i samma känsla: vi ha blifvit skamligt förrådda och bedragna.

Kejsare, kungar, furstar ta till flykten, troner rasa, hela denna militära monarki, som tycktes uppbyggd för evigt bestånd, faller sön-

^{x)} Nej , bara fransmännen, engelsmännen skulle drifvas i hafvet.

der och samman, dragande med sig alla sina afläggare och från Maas till Memel, genom en skog af röda banér ljuder ett enda rop: Vi vilja åter bli män och höra mänskligheten till!

Tyskland har blifvit republik. Dess väldiga svärd har brutits i stycken. Den falska förhoppningen om bestående rikedomar, som skulle framgå ur kriget, har slocknat. Folkets vrede brytes lös^{x)}. En storm af förakt piskar kejsarens, prinsarnas, ministrarnas och officerarnas hufvuden. Fördömelse utslungas efter den gamla regimen och ingen vågar öppet försvara den. Detta är icke hvad Parisboulevardernas blague kallar "du camouflage boche". Det är den naturliga vreden hos den som på ett fruktansvärdt sätt fått sina ögon öppnade och plötsligt slitits ur en dröm om paradiset ---

-- (Efter att ha relaterat huruledes den allmänna oredan, nöden och regeringens maktlöshet så småningom låter kraften och den mönstergilla ordningen som härskade under kejsardömet framträda som en ljus bild.

^{x)} Tacka för det då det går miste om kofvan.

--Socialdemokraterna togo statsstyret i sin hand. Sådana som igår voro sekreterare i smärre fackföreningar eller redaktörer i obetydliga landsortstidningar anmodas och försöka i dag att styra ett starkt rike stadt i det kinkigaste läge. De känna icke det fartyg de styra, ej håller de grund och skär som man måste lotsa sig förbi. I ett land som aldrig haft ett parlamentariskt styrelsesätt, utan endast en skenparlamentarism, är det endast det konservativt – nationella partiet, som närmast omgaf tronen och de mindre tronerna som känner styrelsens maskineri: och detta parti, som med rätta tillskrifves en stor del af ansvaret för nationens nederlag måste nu bli fjärran från makten område.

I detta parti inberäknas junkrarna, hofstater, officerarna och de högre ämbetsmännen. De dölja sig i mörkret (utom då de göra Kappkuppen) och lita på att deras tid snart skall komma tillbaka, att de med nödvändighet skola bli återkallade, då det visa sig att deras efterträdare endast äro parti-

talare och icke statsmän och att de intet ha att ge som styresmän.

Nej de ha sannerligen intet att ge. Många af dem äro omänskligt dumma och det finns de som icke äro fullt renhåriga.

--- Ingen förstår att väcka hänförelse för den nya, fria själfbestammanderätten. Socialisterna, som ta makten och som under fyra år, berusade af en blind lydnadskänsla, togo del i alla kejsardömets onda gärningar, förneka nu hvarje kännedom om detta sitt nästan brottsliga ~~tilltag~~ misstag, hvilket möjligen kunde afskräcka eventuella anhängare till deras parti. ---

-- (efter att ha skildrat huruledes hoppet om att åter kunna resa sig efter en någotsånär mänsklig fred mer och mer försvunnit. --

---- Den gamla regimens efterlevande. Den militära monarkiens arflösa söner och parasiter började nu ana att deras tid var kommen förr än de i sina djärfvaste förhoppningar vågat beräkna. Från hvarje liten vrå kröpo de fram och hviskade: allt det elände?? som nu går öfver eder är ett resultat af re-

revolutionen. Vi hade vunnit kriget, vi stodo just inför den afgörande segern, när förrädare därhemma, ryssar, judar, socialister och den fiendtliga ~~ligans~~ propagandans legohjon bakifrån stötte dolken i vår obesegrade arme: världshistoriens tappreste (mest drillade) armé blef lönnmördad. De ^{x)} hviskade att om vi förvandlade vårt land till en demokratisk republik skulle fienden med oss sluta fred, en rättvis, ärlig och välsinnad fred.

Här ser ni hvart den Wilsonska freden har ledd: fattigdom, slafveri, krigsskatt ända till era barnbarns barns generation – om nu era kraftlösa afkomlingar kunna få några barn (är det revolutionen som bär skulden för denna kraftlöshet.²⁾) Hvem är det som bedragit er. Sannerligen icke de män som alltsedan augusti 1914 förkunnat eder att Tysklands förintelse var våra fienders enda mål och det enda skälet till det sedan länge förberedda kriget.

Allt detta blef trodt. Den som icke kan sätta sig in häri, tager icke hänsyn till

^{x)}Ryssar, sossar, judar och annat pack.

minnet af de långa, förödande nödåren, han glömmet att den som fallit från en höjd till ett förtviflans trånga djup har förlorat den urskillningsförmåga som tillhör vanliga sunda människor.

I går, under kejsarmakten (som orsakat eländet), hade vi framgång i allt, allt var i skick och ordning. Idag, republikens dag, råda elände och skam, ett skändligt och löjeväckande kaos. Detta var den enda känsla som nådde öfver medvetandets tröskel. Att detta förfärliga nu endast var en följd af gårdagens lögner, bedrägeri och sedefördärf, det borde ju det sunda förnuftet inse.

Men det sunda förnuftet är försänkt i en yrsel af blod och rofferi och ängslan för tillvarons nästa skede. Och ingen vänlig röst, åtminstone ingen stark stämma, ljuder utifrån till tröst, ingen hand sträcker ut till hjälp – icke ens som en beau geste mot den sjuka som yrar i plågor. Världen har under ett långt krigs vanvett förgätit att den man, som sjunkit i elände och förtviflan genom ett groft brott, tarfvar

medlidande.

I oktober 1918 var Tyskland beredt att erkänna att den kejsrerliga tyska regeringen hade handlat lättsinnigt, samvetslöst och oärligt och att den syndat mot mänsklighetens lagar. Och under tiden hördes rop af outröttliga stämmor: Du själf, du tyska folk, är syndaren (just so) och du skall sona dina brott intill tredje och fjärde led ---

--- När de sköna dimbilderna af enighet mellan nationerna, afväpning och internationell domstol upplöste sig, då forsvann också betydelsen af syndabekännelse och ånger --- De andra regeringarna och folken äro inte bättre än vi, hur djupt vi än må ha sjunkit till detta år. 1918. --- De vilja döda det förlama det; de vyssjade oss till sömns med djärfva lögner.

Ur denna opinion sprang på vänster håll fram den tron att kapitalismen, den största förbrytaren, måste öfverallt, i såväl republik som monarki, tillintetgöras genom ett våldsamt massanfall. Högern åter börjar med anlitande af alla hjälp-

medel , äfven list och bedrägeri, sträfva för återupprättandet af det fordna Tyskland, starkt i sin militära kraft och med hela sin vilja inriktad på makten. Sådan är ställningen i november 1920.

Här uppstår en världs fara. Det är endast en själens international och en europeisering af det ekonomiska lifvet som kan afvända denna fara när det ändtligen blir erkänt att den hotar hela världen, icke blott Centraleuropa. Och icke en månad, icke en dag är att förlora.

(Så ofverhängande är väl ändå inte faran. Bolsjevismen saknar lämplig jordmån inom det civiliserade Europa - hit räknar jag ej Centraleuropa -, och om kajserismen skulle sticka upp hufvudet, äger Ententen fullt tillräckliga maktmedel att mota olle i grind).

Skadeståndet är rent upp åt väggarna för stort tilltaget – med den projekterade 12 ¹/₂ procents exporttullar öfver 330 milliarder under det att tyskarna år 1914 skröto med att Tyskland var värdt 400 milliarder.

- Således i ~~verkligen~~ med all säkerhet afsevärdt mindre i verkligheten – från hvilken summa nu år 1921 måste dras mer än 200 milliarder krigsskuld, och värdet af de forlorade provinserna (kolonierna) och 10 millioner innevånare – 7 i provinserna och 3 dödade och invaliderade under kriget.

Ententevännen Branting skrifver:

--- Äfven ett skadeståndspliktigt folks kraft är icke outtömlig. Och att sänka en hel generation af ett stort folk – eller som nu ifrågasatts till och med därutöver – i ekonomisk tung skyldighet under främlingar är förvisso intet okänt - för var tids kapitalistiska civilisation, men det innebär dock i och för sig och kan i sina följder medföra ojämförligt större olyckor än afkortning pa äfven fullt berättigade kraft. Hofsamhet och storsinhet i segerns utnyttjande äro inpondirabila äfven i folkens sammanlefnad, som, rätt använda, kunna vara af långt större värde än många milliarder guldmark -- (samma har Mr Dick sagt

-- Frågan blir då icke längre blott: hur

långt är Tyskland ersättningsskyldigt, utan ~~även~~ därinvid reser sig som ännu både viktigare och svårare: hur mycket kan det tyska folket betala för att godtgöra det onda, hvar till det låtet sig af sina förra herrar missbruka.

(Skadeståndet är, som ofvan sagts för stort – Värst är dock att dess belopp ej fixerats utan gjorts beroende af hur ärligt gäldenären söker uppfylla sina förpliktelser.²⁾ Dess mer får han böta¹⁾ ju mer han strafvar och arbetar. Tyskarna vore väl galna, om de slete ut sig för att arffienden skall få håfva in desto mer – långt hållre då masa sig^{x)} och ha den tillfredställelsen att han blir lurad på konfekten.

Den minsta människokännedom borde klagöra detta för fordringsegarna – förresten, hopplöshet och förtviflan sporrar ej till energi och dådkraft.

Bland "inponderabila" som Branting talar om bör äfven räknas, att de segrade fransmännen med helt annat

^{x)} Cacanny, arbeta så lite som möjligt.

mod komma att gripa sig an med att ater uppbygga sitt härjade land än de djupt förödmjukade tyskarna med att betala sin krigsskadeersättning.

²⁾ En dansk, doktor Asche skrifver om den fara som hotar Europa genom den vanskap som ingåtts mellan bolsjevikerna och turkarna:

--- Med hjälp af turkarna förlänges ryssarnas front mot Europa, så att den snart sträcker sig från Östersjön ned till Mindre Asien. Vid Rumäniens gräns stå 200000 man och Ukraina behärskas fullständigt. Mot Polens och Lettlands gräns är uppmarschen i full gång och man anser att i trakten af Minsk och Mogilev stå omkring 300000 sovjet-soldater. Visserligen förklarar sig Sovjet endast ha fredliga afsikter^{x)} men det torde icke behövas så mycken anledning att finna en krigsorsak när en lämplig tidpunkt är inne – Håller då bålverket icke stånd är faran för en invasion i Tyskland, Tjeckoslovaken och Rumänien öfverhangande.

^{x)} Jämför Trotskijs tal!

Samtidigt med den rysk – turkiska alliansen utgör detta ett allvarligt hot mot vår världsdel ^{x)}

³⁾ I verkligheten torde stallningen vara annu tröslösare, ty med 14 timmars arbete produceras ej 75% mera värde – kanske 30 – 40%? – än med 8 timmars – arbetarna bli loja och slöa – orka helt enkelt inte att ligga i – enda möjligheten att kunna gälda den fordrade krigsskadeersättningen torde vara att askrifva större eller mindre del af statsskulden genom nedsättning af räntan, som foreslagits af New York Tribune ^{x)} och, flera månader forut, af Mr Dick ^{xx)}

^{3.b)} Den tyska utrikeshandelns värdesiffror för år 1920 kunde uppskattas till en import på 8 milliarder guldmark och en export på 5 milliarder. Således 3 milliarder i import-öfverskott – Jämfor Rathenaus uppgift (sid 7) att Tyskland före kriget exporterade för 12 milliarder guldmark och att en liknande export erfordras för kursen uppfylla ersättning-skrafven.

^{xx)} Nedsätt räntan pa statsskulden till hälften!

^{x)} se sid 12.

- Då bli visserligen en hop tysksvenskar loppade, men det må vara händt.

Rikspresidenten Loebe skrifver i ersättningsfrågan och de maktåtgärder som eventuellt komma att tillgripas.

--- Om Ruhrområdet besättes., torde arbetarnas arbetsglädje icke komma att höjas och icke häller kommer kolens kvalitet att förbättras. Verkningarna af minskad produktion skulle icke blott fransmännen lida af. I Tyskland skulle inga skatter inflyta vare sig från de arbetslösa massorna eller de stillastående företagen, och de sjunkande produktionskrafterna skulle göra en snar ända på alla exportafgifter. Det är omöjligt att förutse hvilka politiska strömningar som då skulle få öfvertaget --- Det nya kaos som då uppstode i Tyskland skulle sannolikt icke inskränka sig till vårt land.

”Frankrike lider fruktansvärt under följderna af Tysklands anfall: Det är icke mer än billigt att det land som tillfogat det denna olycka gör allt hvad det

förmår för att lindra dess onda verkningar, och det får aldrig förgätas att de franska skadeståndsanspråken äro utomordentligt starkt motiverade och att, äfven om de till punkt och pricka uppfylldes, Frankrike ändå finge lida svårligen efter allt som icke kan ersättas. Men å andra sidan är det ett oeftergifligt humanitetskräf att Tysklands folk inte får drivas till undergång. Ett folk har rätt att lefva liksom det har plikt att låta andra lefva – hvilket senare Tyskland under sin stormaktstid visade sig alltför benäget att förgäta^{x)}. Hatet, hur väl motiveradt det än må vara^{xx)}, måste öfvervinnas, så att samhörighetens och samverksamhetens försonande ande må efter hand kunna bota de olyckor och lidanden som det åstadkommit.

⁴⁾ Då man läst "Hemsöborna" beundrar man Strindbergs genialitet; då man sidan drar igenom åtskilligt annat förundrar man sig öfver hans naivitet – i sociala och vetenskapliga frågor.

^{xx)} artikeln är rubricerad: "Frankrikes hat"

^{x)} "Vi skola åderlåta Frankrike så att det blir kvitt" - Nietzsche m.fl.

⁵⁾ "Säg mig med hvem du umgås, och jag skall säga dig hvem du är – Nicky, aftonjuntan (Eudenburg, Moltke, Krupp, med flera)

⁶⁾ Den dramatiska författaren Henri Gheon har igångsatt en stor kampanj mot de mer eller mindre lättfärdiga revyer och farser som enligt hans mening vanhedra den franska nationen. Monsieur Gheon är därför i full färd med att värva meningsfränder till en sammanslutning som skall grunda en "rent katolsk" teater i Paris. Alla tidigare begagnade dramatiska motiv skola vara bannlysta från denna teater, som kommer att sträfva efter att åstadkomma en större respekt för kristendomens grundläggande principer.

⁷⁾ Så låter det nu. Under kriget, yttrade Der Kajser (den 16-12 oktober 1916) vid en intervju som beviljats doktor August Müller f.d. statssekreterare i lifsmedelsdepartementet att han ända från krigets början haft stort förtroende för de tyska arbetarna (som ju äro socialister hela bundten) och att han hoppades att tyskarna efter kriget skulle samsas bättre än förut –

(några år innan han hyste detta hopp, förklarade han offentligt att sossarna voro "Vatulandlöse Geseller" – Tempora mutanter.

⁸⁾ Om jag vore ung skulle jag skaffa mig en sån där liten näpen ?Hjassamiss och bli positivhalare och låta lillan, iförd en eldröd kjol dansa på en mattstump bredvid musikinstrumentet. Om tycke sedan uppstode kunde detta "leda till äktenskap" som det står i giftermålsannonserna. Jag har tur hos småttingar – knep ju här om sistens, med tillhjälp af kaffe med dopp, Anna Pettersson – inte Anna Pettersson Norrie, utan Anna Pettersson, "Sveriges minsta dam"^{x)} som gasterade här och vid afskedet från kupéfönstret tillkastade mig slängkyssar till allmän gammon utom för Fia Jansson, 130 kilos madammen, som blef förbannad – Jag har nemligen kuckel med henne också – "beware/of Widders" sa Mr - Tony Weller i Pickzvick Club.

⁹⁾ Genom idéassociation med påfvestolen kom jag att tänka på att det finns en katt i Haarlem som använder W.C. precis som

^{x)} Tre lortar hög – se föreg. memo

vi andra - man har dock icke lyckats lära honom att dra i snöret, ej håller att använda toalettpapper ¹¹⁾ sid 83 .

Holländarna äro som bekant berömda för sin renlighet, holländsk renlighet nota bene, det vill säga att allt i hemmet är skrupulöst rent utom värdfolket själft.

¹⁰⁾ Enligt telegram från Paris den 17 Febr yttrade Briand i franska senatens utrikeskommission att han för de allierade bevisat att de misstogo sig, om de trodde att Frankrike närde imperialistiska önskemål vid Rhein. Han uppräknade de af samtliga allierade godkända straffbestämmelserna nämligen:

- 1) Att fristen för ockupationens upphörande skall räknas först från den tidpunkt då Tyskland skall ha bevisat sin vilja att lojalt utföra fördraget.
- 2) Utvidgning af ockupationen.
- 3) Eventuella modifikationer af de ekonomiska förhållandena mellan Rheinlandet och angränsande länder.
- 4) Att Tyskland icke upptages i nationernas förbund (?!) äfven om det lojalt uppfyller så-

^{x)}Vore roligt att se en katt använda toalettpapper.

na förpliktelser – detta är väl ej tänkbart).

Briand framhöll att straffbestämmelserna icke meddeats Tyskland, då de innefattas i fredsfördraget, och Tyskland hade icke rätt att diskutera dem.

(Goa Briand – inte ökas möjligheten att klämma pengar ur Tyskland genom att ytterligare ockupera delar deraf, med skyldighet för detsamma att betala omkostnaderna för ockupationen som komma att uppgå till åtskilliga milliarder. Inte torde heller en sådan åtgärd öka tyskarnas arbetsglädje.

¹¹⁾ Grundtanken vid utvidgningar af den romerska kyrkan har alltid varit, och är alltjämt alltifrån frälsarens dagar ^{x)} att den gamla tron och läran ~~att~~ icke får rubbas – Det vore annars en lätt sak för Rom att i detta nu sluta det bolsjevikiska Ryssland i sin famn.

Skulle den ortodoxa ryska kyrkan, som alltsedan hvad man i kyrkohistorien betecknar som den stora chismens dagar, det vill säga omkring år 1054, gått sin egen väg, nu komma att återvända till Rom är detta

^{x)} Pruta ett eller annat sekel.

gifvetvis en sak som icke är gjord i en handvändning. Total af år för öfvergången är det minsta man kan räkna med – Det gäller nämligen, säger man i Rom, icke människors, men själars vandring, och den är icke gjord på en dag” – säga de katolska pamparna här i Sverige.

¹²⁾ Om en storartad industriell verksamhet - startades någonstans i närheten af Victoria Falls grundad på den oerhörda tillgången på drifkraft som dessa kunna leverera, samt billig kinesisk och negerarbetskraft, blefve det nog kinkigt för oss europeer att reda oss i konkurrensen, åtminstone tills man lyckats exploatera Rutherfords atom-energi.

¹³⁾ Som redan nämnts föreslog gamle Kejsar Frans Josef, då det ifrågasattes att inrätta offentliga bordeller i Wien, att hela staden skulle läggas under ett gemensamt tak, så finge man ett storslaget dylikt etablissement.

¹⁴⁾ Vissa stiklar plantera ut sina ägg på andra insekters (fjarilars) larver. Efter kläckningen äter sedan stekellarven på om på upp sin värd lefvande. - Detta tar rätt lång tid. Alla djur i tropikerna

som dö en naturlig död i tropikerna, från elefanten till ekorren, ätas lefvande upp af myror och annat feat.

¹⁴⁾ Denna motvilja mot folkräkning bottnar kanske i de religiöst anlagda ryssarnas minne af hur det gick för Judarna då konung David lät lura sig af Jahve till att foretaga en folkräkning - se andra Samuels bok, 24 kapitlet som bör läsas in extenso, det lönar mödan – klammon deri är att Herrens vrede upptändes mot David sedan han uppeggat honom att räkna sina långnasor så att han ~~så~~ lät pesten rasa bland folket i tre dagar hvarunder 70000 af dem - Långnasorna ströko med. Som vanligt ångrade sig emellertid Herren och hejdade engeln då han ville fortsätta mördandet. Sedan David på allerhögsta befattning upprest ett altare i en loge och offrat några oxar, blef allt godt och väl igen. Att De 70000 långnäsor ströko med på kuppen var en bagatell ^{x)}

¹⁵⁾ (Af denna öfverenskommelse framgår dels att det enligt dess punkt 2) var Rysslands ofrånkomliga plikt att följa Österrikes exempel då detta mobiliserade i aug 1914, dels att öfverenskommelsen endast gällde försvarskrig och ej anfallskrig – Jämför Italiens ställning till trippel-alliansen som gjorde att det ej var skyldigt att delta i det tysk – osterrikiska anfallskriget).

X) se ¹⁶⁾ nästa sida.

Jahve tycks då och då ha uppträdt som agent provocateur som till exempel då han eggade David till synd och förhärdade Faraos hjärta (2^{dra} Mose bok).
- Formodligen för att få tillfredsställa sin mordlust.

¹⁷⁾ En modern teologikofilosof ⁽¹⁾ – vill minnas att det är själfvaste Pember – säger, att de små kontroverser som då och då forekomma mellan den nutida vetenskapen och bibelns ord, lätt uppklaras om man blott orubbligt fasthåller att dessa sen aro såsom inspirerade af Gud, äro sanna (se Fogelkvists-artikel (sid 3) om "Den moderna teologikofilosofien och dess koketteri med vetenskapen") – Håller med honom i att jag föredrar de gamla hederliga svafvelpredikanterna framför ~~om~~ de moderna hala ålarna som slingra sig fram i teologiens och vetenskapernas labrynter. (-hvarest de ohjälpligt dabba sig).

¹⁸⁾ Frankrike får ej fläcka sin ära genom att behandla Tyskland utan skonsamhet, emedan det vet att detta, om det segrat, hade för afsikt att förinta sin arffinde, Noblesso Oblige. "Det finns en lag som står öfver krigets lagar och det är mänsklighetens lag. Skrefs det om Lusitanias torpedering ¹⁹⁾ sid 101.

X (Pointarrés tal) Öfverlägset hela mänskligheten och det tror sig af ödet bestämdt att regera öfver densamma. Dess militärer, dess vetenskapsmän, dess professorer nära omsorgsfullt hos sig själfva denna vansinniga fåfänga. -- Nietzsche har skrivit: "Tyskarna äro ett farligt folk; de förstå att berusa sig" Hör blott en sådan som Trutschke och närmare vår tid en Lamprecht, en Schieman, en Hans Delbrück. Alla lära de att det tyska folket är, som kejsaren sade 1905, "Jordens salt". Om Lamprecht till den grad beundrar Wilhelm II, så är det därför att denne alltid trott på den sublimes renheten af den tyska rasen, hvilken förlänats en gudomlig uppgift i Världen. Denna passionerade historiker skälfde af en helig glädje, när han hörde kejsaren tala om det världsvälde efter hvilket den germanska andan sträfvade. Hvad gör det, hvilka medel som användas, blott det utvalda folket når sitt öfvermänskliga mål. Ad Augusta per Augusta. De valgarningar Karl Lamprecht med tillförsikt väntar sig af den "Telluriska generationen", kommer honom att glömma det pris de skulle komma att kosta. Alldeles

på samma sätt som enligt en Clausewitz, en Bernhardi, en Hindenburg. Kriget måste vara grymt ^{x)} för att bli kortare och mera humant, på samma sätt resonerar man då man menar att den expansionslystna stat, hvilken fått sig anfortrodt att bringa lyckan i världen, bör säkerställa sitt välde med de våldsammaste och snabbaste metoder. Hans Delbrück tvekar icke håller att i Preussische Jahrbüchen cyniskt utslunga: Välsignad vare den hand som förfalskade Emserdepeschen (!!!)

Allt samarbetar i Tyskland för att stärka detta farliga sinnelag, såväl universitet som skola, armé, press, pangermanska föreningar, sjöfartsföreningar och militära samfund. Och eftersom kejsaren personifierar sitt folk måste han för att vara värdig detta folk personifiera det tyska högmodet. Är det icke för öfrigt han som är den främsta förtrogna hos den starka och afundsjuke Gud som är den germanska guden. Och allt eftersom åren gå, förblandar sig denne öfversteprast ("Guds ställförträdare") allt mer och mer med sin gudomlighet.

^{x)} "Englands kvinnor och barn skola få känna Tysklands tunga hand" (gm luftbombardemang)

Det undslipper honom oafbrutet uppbyggeliga ord "Jag skall krossa dom som motsätta sig mig", utropar han i preussiska landtdagen, och om han vill vara älskvärd mot en af sina ministrar, kan han icke hitta på någon bättre gåfva än ett fotografi med den högdragna dedikationen: Sie Volo, Sie Jubeo". Till dem som inbilla sig att Tyskland på fredlig väg skulle kunna återlämna en del af Lothringen säger han den 16 augusti 1888: "Vi skulle hellre lämna våra 18 armékårer på och 42 millioner innevanare på slagfaltet (således kvinnorna och barnen också) än afstå en enda sten i det område som våra föregångare erofrådt" ---- Blir han förargad på det britiska väldet, slungar han fram utmaningen: "Neptuni Treudd bör hvila i våra hander ^{x)}" (så sa mina vänner i Cameroon också). När det tyska våldet i Shantung framkallar boxarupproret och belägringen af de europeiska legationerna, utropar han, "Ingen pardon, inga fångar. Liksom för 1000 år sedan hunnerna under sin konung Attilas ledning förskaffade sig ett rykte som ännu varar, så skall

^{x)} "Atlantens storamiral" – O Fristedt!

Tyskland förstå att i Kina uppträda så våldsamt att aldrig mer en kines skall våga se en tysk i ansiktet". Och hvad skall man säga om det torra krutet, om det slipade svärdet och alla dessa krigets liknelser som oafbrutet återkomma i de kejsrerliga talen, liksom blixterna foregå askans dunder ^{x)}. Hvilken statschef skulle så ihärdigt ha vågat röra sig med ett så rikt förråd af hotfulla uttryck och strafformler? Kan någon föreställa sig en president för den franska republiken vid en officiell ceremoni säga: "Om någon företager sig att kränka oss i vår goda rätt eller göra oss skada, så låtom oss då rusa på honom med den pansrade näfven. Tänk hvilket väsen det dagen derpå skulle ha blifvit i den tyska pressen mot det oforsynta och chauvinistiska Frankrike. Och dertill skulle i själfva franska kamrarna ministären säkerligen blifvit interPELLERAD rörande en oansvarig ambetspersons obehärskade tal

--- Den dag då Bismarck afskedades af Wilhelm II framkallade denna oförutsedda brytning en känsla af stort obehag i alla tyska hjärtan och detta patriotiska betryck kunde

^{x)} "Kejsaren var ej alltid full da han talade" Nicolai

icke försvinna med mindre än att kejsaren utsatte ett nytt mål för Tyskland att uppnå och skaffade det medel att intaga sin plats i solen. Enligt Bulow var det härmed som världspolitiken börjades och som ett nödvändigt korollarium härtill skapandet af den tyska krigsflottan begynte. "Weltpolitik" var en oundviklig följd, icke blott af Wilhelm II: s eget sinnelag, utan af Tysklands imperialistiska instinkter och furst Bülow har fullständigt rätt då han säger att denna politik icke var något underkännande af Bismarcks politik utan helt enkelt dess logiska följd och fortsättning i ny form ---

--- (Lång beskrifning af huru tyskarna öfverallt armbågade sig fram) --- Men öfverallt där en tysk köpman finns, där är också den kejsarliga flaggan moraliskt engagerad ^{x)}.

Wilhelm II hade högtidligt lofvat sina undersåtar att understödja dem på alla platser världen, och ju flera tyskar det är som emigrera, kolonisera eller drifva handel i utlandet, eller som bygga, bemanna eller befrakta

^{x)} ("Vare sig tyskar har rätt eller oratt": Bernhardi

handelsfartyg, desto mera oundvikligt blir det att skaffa krigsfartyg och att af Tyskland, som redan är den största militärmakten, göra en mycket stark sjömak. I allt detta fanns ingenting att anmärka på, ty hvarje folk som går framåt tenderar helt naturligt att utvidga sig men olyckligtvis är Tysklands expansionskraft icke alltid behärskad och det nationella högmodet ger at alla dess utrikesföretag en bismak af framfusighet och gåpåaranda ^{x)} som ofta sårar intressen och rättigheter som existerade förut och borde respekteras. Hvarken i Europa, Asien eller Afrika nöjde sig Tyskland med den anpart som omständigheterna tilldelat detsamma. Tyskarna ville öfverallt vara de främsta och det tyska kejsarriket har åtagit sig att öfver hela jordens yta utbreda den rena ariska civilisationen. Må man böja sig och låta tyskarna passera --- Hvarför erkänner icke Elsass att det är för dess egen välfärds skull som det ryckts bort från Frankrike och hvarför erkänner icke också Frankrike att det, som Wilhelm II sade, icke är någon sjöfartsnation och att det ^{(fortsattn. + sid 41}.

^{x)} "Tyskarna hatas för sitt öfversitteri och föraktas för sitt kryperi"

Frun: - Hvad heter ni?

Den tjänstsökande flickan: Emma Augusta

Frun: - Och hvad brukar ni kallas.

Flickan, blygt: - Lilla sötnosen.

Violinisten: - Ni glömde att i eder recention af gårdagens konsert omnämna att min fiol är en äkta Stradivarius.

Tidningsredaktören: - Mycket möjligt, men om herr Stradivarius vill, att vi skola göra reklam för honom i vår tidning så får han vara beskedlig och annonsera – Det blir 20 öre raden.

En herre och en dam kom springande efter en spårvagn som just satts i gång. Han lyckades verklingen svinga sig upp, men hon måste uppge försöket. Ett par herrar som åsågo kapplöpningen sade då.

- Hon hann inte, hon!

- Nää, men han, han hann, han!

- Godda Godda hedersknyffel, det är en hel evighet sen ja så dij sist – Nå hva tycker du om att vara gift.

Det är ett dyrt nöje. Hade ja haft en aning om hvilka summor jag enbart får betala till

till modisten ----

- Då hade du inte gift dej, eller hur?

- Jo, då hade jag gift mej med modisten.

- Bobban: - Fru Jansson, Fru Jansson! Dom harkört öfver fruns man nere vid Riddarholmskanalen!

- Torgrukan: Jisses! Är han död?

Bobban: - Nä vars – Han satt å meta under bron då de körde öfver den me ett flyttlass.

- Stiliga Augusta, som fått skjuts emedan hon är för "liflig": - Inte är de värt att frun fjädrar sej! Fruns man säger att ja"ä mycke stiligare än frun – å ---

Frun. – Tig! – Och gå.

Agusta: - Å fruns chaufför säger att jag kysser mycke bättre än frun.

- Pappa: - Hvert i hälsicke har ricinoljan tagit vägen.

Lilla Olle: - Den hällde ja i slaskledningen som Lotta sa va forstoppad –

- Väninnan från landet: – Och du och din man lefva lyckligt tillsammans?

- Den målmedvetna frun: - Jojomen, Visst måste han vara lycklig med mig – det råder jag honom till!

The memorial by Mr Dick nr 28 b

- Lilla Olle: - Säj farfar, när blef farfar farfar.
- Farfar: - Det blef jag när du föddes, Olle lilla.
- Lilla Olle: - Om ja inte blitt födder så hade - farfar inte häller blitt farfar.
- Farfar, Nej visst.
- Lilla Olle - Na, hva ger farfar mej för de då?

- En amerikanare och en engelsman talade om affärsmän. Hvar och en skröt med att hans nation hade de bästa affärsmännen. "Jag har, sade amerikanen, "under de sista tjugo åren regelbundet besökt England, men jag har ännu aldrig träffat på någon riktigt skarp affärsman.
- Nej tacka för det, svarade engelsmannen ty skarpa affärsmän i den amerikanska genren ha vi alla inom lås och bom.

- Hedersputa! Kan du vigma mig 10 rusch – Jag har glömt min plånbok hemma – Jag är alldeles pank.
- Gamla galosch ! – Då kaf omöjligt, men här har du tolf skilling så att du kan fara med spårvagnen hem efter din plånbok (vänligt!)
- Den fromma damen till en bonngubbe som kör hem skörden på söndagen:
- Käre van, ni handlar ju mot Guds bud.
- Bonn: - Mot håcke bud då?

- Vet han inte det? Mot det bud som säger:
- På sex dagar skall du arbeta men på den sjunde skall du hvila. - Håller friherrinnan själf de däringa budet?
- Jag arbetar aldrig om söndagarna.
- Nä, men friherrinnan arbetar aldrig dom andra sex häller – så vi ä nog lika goa kåsupare. (friherrinnan får dåndimpen)

- Vågar jag göra fröken sällskap?
- Hur ska ja kunna veta de?

- Domaren: Ni har öfverfallit denna herre kan ni neka till det? - Luffaren: - De kan ja visst de, om herr domaren tror att de kan hjälpa mig någe.

- Den unga damen (till friaren): - Ert frieri smickrar mig, men jag är redan förlofvad – men kanske en annan gång, lite längre fram.

- "En kvinna med sparbanksbok är svår att motstå, men en kvinna med motbok är oemotståndlig påstod fröken Anna Christensen under ett nykterhetsmöte häromsistens.

- Tror ni herr professor att det är olyckligt att gifta sig på en fredag? - Naturligtvis, hvarför skulle just fredagen vara ett undantag?

- Bland de telegram som anlände till kvinnornas förbudskongress var också ett från Fahlun, lydande. "Hvad kvinnan vill , det vill ock Gud Nu växer hoppet på förbud"

- Hörru, Olle, Ja tycker du burkar i dej alldeles för mycke mat för en sån liten knatte. - Lilla Olle: - Ja ska tala om för farbror att ja inte ä så liten inuti som ja ser ut utanpå.

- En öm och kärleksrik äkta man lofvar sin unga fru, att ifall hon vill lärs sig den ädla kokkonsten, skulle han bereda henne en stor öfverraskning. När hon verkligen med mycken möda inhämtat ifrågavarande konst öfverrakade han verkligen sin lilla älskade hustru med att –afskeda köksan- heder åt sådana män!

"Hundar få ej medtagas" stod det präntadt på ett plakat vid ingången till en amatörkonsert i Nyköping. Efter konserten slut befanns det att någon musikälskare tillagt: Djurskyddsföreningen".

"Place d'annoncer" fick man en dislolving view af då de små pauskomabotten refvade segel i Cancan.

X) Raster Nationalzeitung skrifver:

- Med alla sina hotelser får Frankrike icke en enda guldfranc mer. Detta har man insett i Washington, och man skall äfven i Paris bli nödgad att komma till denna smärtsamma insikt. Om de amerikanska trupperna afgå, skola nya franska besättningstrupper erfordras. Om dertill ytterligare områden skola ockuperas och 80000 man operera mot kemalisterna i Syrien, hur skall då bristen i den franska budgeten kunna fyllas, de förhärjade områdena återuppbyggas och pensionerna betalas. Frankrike kommer att erhålla desto mera ju mindre det sträfvar efter att ruinera Tyskland (Just det, fragan är dock om ej Frankrike gerna offerar några tiotal milliarder för nöjet att se Tyskland forintadt) (sådant är åtminstone mitt lynne, hvilket ju är mycket orikligt och okristligt) ^{x)}

"I dagarna börja i London de för Tyskland så ödesdigra förhandlingarna i skadeståndsfrågan och utrikesministern begagnade i dag (24 Februari) tillfället till en offentlig protest

^{x)} Jämför Rathenaus uttalanden sid 5 och Reynes sid 1.

mot Parisbesluten. Han framhöll ånyo att Tyskland hade för afsikt att lojalt uppfylla sina förpliktelser beträffande afväpningen. Om skadeersättningen yttrade han att Parisbeslutet var fullkomligt ogenomförbart. De föreslagna årliga utbetalningarna och exportafgifterna visade vilkorens utförbarhet. Om planen skulle kunna genomföras måste Tyskland fyrdubbla sin export mot hvad den uppgick till före kriget, och derigenom skulle hela världshandeln bringas i oordning (hela världen skulle öfversvämmas med billiga och underhaltiga tyska varor till förfång för de respektive ländernas inhemska industri.

Vid Riksekonomisammanträdet den 24 Februari yttrade Simons i skådestandsfrågan:

--- Jag skall inskränka mig till att beröra en enda punkt, nämligen annuiteterna och den 12 procentiga exportafgiften. Alla våra sakkunniga äro ense om att vi endast kunna prestera de begärda annuiteterna om vi uppnå ett ständigt exportöfverskott (mot ett konstant importöfverskott före kriget). Huru skola vi emellertid åstadkomma ett dylikt exportöfverskott? Det är ingen genomtänkt utan

en af öfverspänd optimism inspirerad tank, att vi af vårt exportöfverskott permanent skola kunna ställa sex milliarder guldmark till våra motståndares förfogande. Nu vilja emellertid våra forna fiender icke möjliggöra en dylik export, och redan nu försöker man att på alla sätt hämma vår utförsel. For denna exportafgift söker man intressera oss genom att säga att om vi icke taga exportafgifter få vi differentialtullar för tyska varor---- I detta i Paris uppställda kraf ligger ingenting annat än viljan att undergräfvu Tysklands ekonomiska lif. Till förmån för andra länder, hvarigenom emellertid äfven dessa länders ekonomiska lif undergräfvu. Den slaftjänst som man för 42 års tid vill pålägga Tyskland för att utprässa dessa väldiga summor skulle resultera i ett förintande af den ärliga handeln och det ärliga arbetet i världen.

(Ett svårt kasus, mångdubblas Tysklands export – i och for sig en omöjlighet för ett ~~ta~~ ruineradt land med minskad areal och folkmängd; ruineras fordringsägarnas egen industri – motarbete de deremot Tysklands export * genom exportafgifter

eller differentialtullar, få de hvissla efter krigskadeersättning.

Hur man vänder sig ä rumpan bak.

¹⁹⁾ Om en bandit öfverfaller mig i afsikt att begå mord, anstår det inte mig att, sedan han slagits till marken, mörda honom, i synnerhet som jag därigenom går miste om ersättning för sveda och värk.